

SJÄTTE INSEGLET

 Låt oss böja våra huvuden bara ett ögonblick nu!

² Herre, vi samlas igen till möte. Och vi tänker på den tiden, fordom dags, då de alla kom upp till Silo för att få Herrens välsignelser. Och nu, ikväll, har vi samlats här för att få höra Ditt Ord. Och vi har då lärt oss i den här särskilda delen av Skriften, att Lammet var den Ende, som kunde öppna Inseglen, eller lösa Dem. Och vi ber, att ikväll, då vi har det här mäktiga Sjätte Inseglet under övervägande, ber vi, himmelske Fader, att Lammet ska öppna Det för oss ikväll. Så att vi är här för att förstå Det. Och då ingen människa på jorden eller i Himmelen var tillräcklig, endast Lammet befanns tillräckligt. Så må Den Alltillräcklige komma och öppna Inseglet åt oss ikväll, så att vi bara kan få titta bakom tidens förlåt! Det skulle hjälpa oss, tror vi, Fader, i den här stora, mörka, syndiga tiden, som vi lever i, det skulle hjälpa oss och ge oss mod. Vi litar nu på, att vi finner nåd för Dina ögon. Vi överlämnar oss själva tillsammans med Ordet åt Dig, i Jesu Kristi Namn. Amen.

Var så goda och sitt!

³ God kväll, vänner! Det är en förmån att få vara här igen ikväll för att vara i Herrens tjänst. Jag var bara litet grand sen. Jag for just till . . . Ett nödfall, en döende man, en medlem i den här församlingen. Hans mor är det, rättare sagt kommer hit. Och de sa, att pojken är döende, just då. Så jag for ner för att få se bara en — en skugga av en man, som låg i en säng, döende, en man i ungefär min ålder. Och efter bara ett ögonblicks tid såg jag en man ställa sig upp på sina fötter och prisa Herren. Och så är Gud, om vi är villiga att bekänna våra synder och göra det, som är rätt, be om barmhärtighet, ropa på Honom, är Gud villig och väntar på att få ge det till oss.

⁴ Och nu vet jag, att det är varmt här inne ikväll. Och — och det är . . . Nej, jag antar, att värmen är alldeles avstängd. Och — och vi är . . .

⁵ Jag la märke till igår kväll, eller idag, att det här är min sjunde dag i ett rum utan ljus, bara elektriskt ljus, ser Ni, där jag studerar och ber, att Gud ska öppna de här Inseglen.

⁶ Och det var så många, som hade skrivit, i den där fråge-. . . Rättare sagt frågorna igår kväll var, mer eller mindre, inte så mycket frågor. Det var önskan om att få ett helbrägdagörelsemöte, i alla fall. Man ville stanna en dag extra, för att få ett . . . För att få helbrägdagörelsemöte på måndag. Så jag — jag — jag skulle kunna, jag skulle faktiskt kunna göra det, om det var människornas vilja, att de ville göra det där. Ni kan

tänka över det och låta mig veta, men bara om Ni vill stanna och be för de sjuka.

⁷ För jag har utsett hela den här tiden, helt och hållet, åt de här Inseglen och bara hållit mig avskild för Inseglen.

⁸ Så Ni kan tänka över det och be över det och sedan låta mig veta. Och jag ska, om Herren vill, så kan jag. Min nästa bokade tid är i Albuquerque i New Mexico, och det dröjer ännu några dagar. Och jag måste fara hem för några ärendens skull, för att förbereda en sammankomst i Arizona. Och så då, om det är Herrens vilja! Be över det, Ni, så ska jag göra detsamma, så kommer vi att få veta mer om det litet senare.

⁹ Och jag upptäcker just. Nu förstår jag . . . Då man börjar tala om sjukdom, så kommer den där, ser Ni. Jag ser den här damen, som sitter just här. Om någonting inte hjälper henne, kommer hon inte att bli kvar här mer än ett litet tag. Så då, ser Ni, vi — vi ber bara, att Gud ska. Det är det, Du är här för, har kommit långväga ifrån. Så, ser Ni, Den Helige Ande vet precis allting, ser Ni. Så Han . . .

¹⁰ Men, ser Ni, jag har försökt att utse den här tiden åt de här Inseglen, för vi bestämde den för det, ser Ni. Men om det är ett . . .

¹¹ Hur många sjuka är här nu då, som kom för att få förbön? Låt oss se Era händer, runt omkring, överallt! Oj, oj! Hmm. Nåväl, hur många skulle tycka, att det där skulle vara rätt, Herrens vilja, att stanna och ha det här på måndag kväll, bara be för de sjuka, ha ett helbrägdagörelsemöte på måndag kväll? Skulle Ni vilja göra det? Skulle Ni kunna göra det? Nåväl, om Herren vill, så ska vi göra det då. Förstår Ni? Vi ska — vi ska ha bönemöte för de sjuka på onsdag eller söndag kväll eller måndag kväll, och be för de sjuka.

¹² Nu hoppas jag, att det där inte stör den där gruppen, som jag far tillbaka tillsammans med, då jag far tillbaka till Arizona. Broder Norman, är han här någonstans? Stör det där Ert program, broder Norman, någonting? [Broder Gene Norman säger: "Nej." — Utg.] Broder Fred och resten av Er, är det där all right? [Andra säger: "All right."] Förstår Ni? Det där är okay. All right.

¹³ Så om Herren vill, ber vi för de sjuka på måndag kväll, bara en enda kväll avsatt för det där, helt och hållet, bara att be för de sjuka. Nu kommer det inte att bli några fler av Inseglen. Om Herren bara vill öppna de här Inseglen, så ber vi för de sjuka på måndag kväll.

¹⁴ Å, nu har jag verkligen njutit oerhört av det här, av att få tjäna Herren under De Här! Har Ni njutit av Det Här, öppnandet av Inseglen? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

15 Nu talar vi från det Femte Inseglet, nu, rättare sagt det Sjätte Inseglet. Och det blir nu från och med den — den 12:e versen i det 6:e kapitlet, till och med den 17:e. Det är ett av de långa Inseglen. Det är en hel del saker, som sker här. Och nu . . .

16 Ger vi en liten tillbakablick på igår kväll, backar liksom tillbaka litet varje gång.

17 Och säg, att jag — jag vill säga någonting också. Jag fann i den där lådan fyra eller fem saker, som är mycket viktiga för mig. Det sas till mig, att . . . Och jag vill förvisso be om ursäkt. Är ljudbanden på? Är bandet på? Jag vill be mina predikande bröder och Er människor här om ursäkt. De säger, att här om kvällen, då jag talade om — om Elia, i den stunden, då de . . . Han trodde, att han var den ende, som skulle vara med i Bortryckelsen, eller den ende som skulle bli frälst. Jag — jag sa sjuhundra istället för sjutusen. Är det riktigt? [[Församlingen säger ”Ja.” — Utg.] Ja, jag är förvisso ledsen för det där, människor. Jag — jag — jag visste bättre än så. Det var helt enkelt en felsägning, för jag visste ju, att det var sjutusen. Jag sa det bara inte rätt. Jag . . . Och jag — jag tackar Er. Och det där betyder, att . . . Jag är glad, att Ni ger akt på, vad jag säger. Och, ser Ni, sedan är det där . . . För det, det är — det är sjutusen.

18 Jag fick två eller tre lappar om det, där det stod: ”Broder Branham, jag tror, att Du misstog Dig.” Det stod: ”Var de inte sjutusen istället för sjuhundra?”

19 Jag tänkte: ”Jag sa säkert inte sjuhundra.” Förstår Ni? Så där, och sedan . . . Billy . . .

20 Och så, innan man visste ordet av, plockade jag upp en annan lapp. Där stod det: ”Broder Branham, Du . . . Jag tror, att Du sa sjuhundra.”

21 Och en person sa: ”Broder Branham, var det där en — en andlig syn, att — att det bara kommer att vara en förebild, och Du exemplifierade det med de sju- . . .?” Det sätter folk på helspänn, då man börjar tänka på de här sakerna, ser Ni. Och det är nog, att det sätter mig på helspänn.

22 Någonting hände idag, då det här Inseglet uppenbarades, så att jag måste gå ända ut på gården, bara gå omkring ute på gården en liten stund. Det är riktigt. Det tog nästan andan ifrån mig. Förstår Ni? Så man talar om spänning! Oj, oj! Förstår Ni?

23 En annan sak, ser Ni, Ni lutar Er tryggt mot det, som jag säger. Och Gud kommer att hålla mig ansvarig för det, som jag säger till Er. Förstår Ni? Så jag måste vara så absolut säker, som alla säkra kan vara säkra, ser Ni, ifråga om de här sakerna, för det här är en — en fantastisk tid, som vi lever i. Ja.

24 Jag tänkte på helbrägdagörelsemötet på måndag kväll. Skulle det stora Dig på något sätt, broder Neville? [Broder

Neville säger: ”Inte ett dugg. Jag kommer att vara här.” — Utg.] Det är fint.

²⁵ Dyrbare broder Neville! Jag ska säga Er, de gjorde bara — gjorde bara en, tror jag, sedan miste de mönstret. Det är en . . . Han har förvisso varit en — en riktig kamrat och vän till mig, ska jag säga Er.

²⁶ Tabernaklet är byggt nu och har söndagsskolerummen och allting färdigt, i ordning här. Och då en del av Er människor, som är häromkring, runt Jeffersonville, vill komma till kyrkan, har Ni en trevlig plats, och ett ställe att komma till, söndagsskolerum.

²⁷ Fin lärare, och broder Neville här, för den vuxna klassen, och en verklig pastor. Jag säger inte det här som en bukett åt honom, men jag vill hellre ge honom en liten ros nu än en hel krans, då han är borta. Och broder — broder Neville, jag har känt honom sedan jag var bara en pojke. Han har nu inte förändrats ett dugg. Han är fortfarande Orman Neville, precis liksom han alltid var.

²⁸ Jag kommer ihåg besöken. Han hade till och med älskvärdheten att inbjuda mig till hans predikstol, då han var metodistpredikant här nere i staden. Och vi fick en trevlig församling där nere i Clarksville . . . Jag tror, att den kallas Howard Park, Harrison Avenue Methodist church. Jag tror, att det var där, han måste ha funnit Dig, där nere, syster Neville. Där nere, för hon var med- . . .

²⁹ Jag kom tillbaka upp, och jag sa till församlingen här, jag sa: ”Det där var . . . Det där var en av de trevligaste männen! Och en vacker dag ska jag döpa honom i Herrens Jesu Namn.” Det skedde.

³⁰ Här är han. Och nu är han min kamrat, tätt vid min sida. Och en sådan hedervärd, respektabel man! Han stod alltid vid min sida precis liksom . . . Precis så nära han kunde stå. Vad jag än säger, håller han bara med mig och hänger med. Till och med då han först kom in, han förstod inte Budskapet då, men han trodde på Det, och han stannade kvar hos Det. Det är heder, det är respekt för en sådan broder. Jag kan inte säga tillräckligt för honom. Och Herren välsigne honom nu! All right.

³¹ Nu en liten blick på igår kväll, brytandet av det Femte Inseglet. Vi ska inte gå hela vägen tillbaka ikväll, bara nog långt för att få tag i det — det Femte Inseglet.

³² Nu finner vi, att det där var antikrist, som red vidare och band sig samman av tre makter. Alla gick upp i en enda makt och red den blekgula hästen, ”Döden”, in i en bottenlös avgrund, in i fördärvet, varifrån den kom. Och så finner vi, att då . . .

³³ Skriften säger: ”Då fienden kommer in som en flod, reser Guds Ande upp ett baner emot den.” Och vi ser det fullkomligt bevisat i Ordet igår kväll, för det fanns fyra Väsanden, som — som svarade för de — de fyra gånger, som den här ryttaren red.

34 Och han red en annan häst varje gång, en vit häst och sedan en röd häst och en svart häst och sedan en blekgul häst. Och vi tog reda på de där färgerna, och vad de var, och vad de gjorde. Tog det sedan raka vägen tillbaka till församlingarnas tidsåldrar, och det var exakt vad det gjorde, precis fullkomligt.

35 Därför, ser Ni, då Guds Ord smälter samman, betyder det, att det är korrekt, ser Ni. Ja. Jag tror, att vad som helst, som hakar ihop med Guds Ord, alltid är ”amen”. Förstår Ni?

36 Liksom en person, nu, som sa, att de fick en syn, och sa att det var så. Å, de visste, att Herren gav den, för den kom med stor kraft. Nåväl, synen kan vara all right. Men om den inte är i enlighet med Ordet, och tvärt emot Ordet, är det bara inte rätt. Förstår Ni?

37 Nu kan det finnas någon här, nu, några mormonbröder eller syster. Och det kan vara några, som får de här banden, nu. Och jag vill inte säga, att . . . Några av de finaste människorna, som jag och Du vill möta, skulle vara — vara bland mormonerna, väldigt fina slags människor. Och så deras — deras profet, Joseph Smith, som metodisterna dödade här i Illinois på sin överresa. Och så den där — den där fine mannen, sedan, och synen, jag tvivlar inte alls på, att han fick synen. Jag tror, att han var en ärlig man. Men synen som han fick var tvärt emot Skriften. Förstår Ni? Därför måste de få en mormonsk Bibel för att — för att få ihop det. Förstår Ni?

38 *Det här* är Det för mig. Det här är det. Det är orsaken, bara Ordet. Så ska det vara. Förstår Ni?

39 En gång kom en — en — en predikant hit från ett främmande land, och han . . . Och jag såg honom ute med en — en . . . Körde omkring i en bil, med vilken det inte är . . . Tillsammans med en dam. Och de kom till en mötesserie. Och jag fick reda på, att de hade kört två eller tre dagar, bara han och hon tillsammans, till mötena, för att komma till mötena. Och kvinnan hade varit gift tre eller fyra olika gånger.

40 Och den här predikanten gick upp i hotellobbyn, där jag var, och skyndade bort och skakade hand med mig. Och jag skakade hand med honom, reste mig upp och talade med honom. Jag frågade honom: ”Då Du har tid, skulle jag kunna få tala med Dig i mitt rum bara ett ögonblick?”

Han sa: ”Visst, broder Branham.”

41 Jag tog honom till rummet. Och jag sa till predikanten, jag sa: ”Pastorn, min herre, Du är främling här i landet.” Jag sa: ”Men den här damen har ganska dåligt rykte.” Jag sa: ”Är det inte så, att Ni kom hela vägen från *den och den* platsen, ner till den här *den och den* platsen?”

Han sa: ”Ja, sir.”

42 Och jag sa: "Är Du inte rädd, att det där liksom ska . . . ? Jag — jag tvivlar inte på Dig, men tror Du inte, att det där kommer att kasta en skugga över Ditt anseende som predikant? Tycker Du inte, att vi borde vara bättre föredömen än så?"

Och han sa: "Å, den här damen är ett helgon."

43 Jag sa: "Jag — jag tvivlar inte på det." Men jag sa: "Men broder, saken är den, att varenda en, som ser på henne, inte är något helgon, ser Du, de som ser på, vad Du gör." Och jag sa: "Jag tror, att det är bäst, att Du är försiktig. Det där är bara en broder till en annan." Och han sa . . . Jag sa: "Damen har varit gift fyra eller fem gånger nu."

Och han sa: "Ja, jag vet det." Han sa: "Du vet, jag — jag . . ."

44 Jag sa: "Du undervisar väl inte så i Din församling där hemma, eller hur, om det?"

45 Så han sa: "Nej. Men", sa han, "Du vet, jag fick en syn om det, broder Branham."

Jag sa: "Jaha, det var fint." Jag sa . . .

46 Han sa: "Misstycker Du?" Han sa: "Jag tror, att jag skulle kunna rätta Dig litet grand i Din undervisning om det där."

47 Och jag sa: "All right." Och han . . . Jag sa: "Jag — jag — jag skulle vara glad att få veta det, sir."

48 Och han sa: "Nåväl", sa han, "Du vet, i den här synen", sa han, "sov jag."

Och jag sa: "Ja." Jag förstod då, att det var en dröm. Förstår Ni?

49 Och han sa: "Min — min hustru", sa han, "hon hade levat tillsammans med en annan man", och han sa, "och gått bakom ryggen på mig." Och han sa: "Så kom hon till mig, och hon sa till mig: 'Å, älskling, förlåt mig, förlåt mig!' Hon sa: 'Jag — jag — jag — jag är ledsen för att jag gjorde det. Jag ska vara trogen från och med nu.'" Han sa: "Naturligtvis älskade jag henne så mycket, att jag bara förlät henne och sa: 'All right.'" Och han sa: "Då . . ."

50 Och han sa: "Vet Du vad? Då fick jag uttydningen på den här synen." Han sa: "Det var kvinnan." Han sa: "Visst har hon varit gift och — osv. och alla de här gångerna." Och han sa, att: "Det är all right för henne att gifta sig, för att Herren älskade henne så mycket. Hon kan gifta sig så många gånger, som hon vill, så länge som . . ."

51 Jag sa: "Din syn var väldigt ljuv, men den var långt ifrån den banade Vägen här." Jag sa: "Det där är — det där är fel, ser Du. Man ska inte göra så." Så det där . . . Förstår Ni?

52 Men då man ser Skriftställe passa ihop med Skriftställe, och skapa en oavbruten följd, där de kommer tillsammans.

Skriftställena, där Det Här slutar här, kommer Det Här andra och passar ihop med det, och ritat ut hela bilden.

53 Liksom att lösa ett korsord, liksom. Man finner den del, som passar in. Det finns ingenting annat, som kan passa där. Då håller man på att få bilden klar.

54 Och det finns bara En, som kan göra det där, det är Lammet, så vi räknar med Honom.

55 Men vi finner, att då de här, den här ryttaren, han var en enda ryttare, som red de här hästarna. Och så följde vi efter honom ända fram, såg vad han gjorde och allting och fann fordom i församlingstidsåldrarna, att det var exakt, vad han gjorde.

56 Sedan, då han gick ut till ett visst väsende och gjorde en viss sak, fann vi, att det var en, som sändes för att bekämpa det, som han gjorde.

57 Det fanns en, som sändes till den första tidsåldern, lamm- . . . Lejonets. Det var Ordet, naturligtvis, Kristus.

58 Sedan kom oxen, under den mörka medeltidens tid, då — då församlingen hade organiserat sig och hade accepterat dogmer istället för Ordet.

59 Och kom ihåg, att hela saken är grundad på två saker: ett, en antikrist, den andra, Kristus.

60 Det är fortfarande samma sak idag. Det finns inga halvvägs kristna. Det finns ingen drucken-nykter människa, inga svartvita fåglar, inga syndar-helgon. Nej. Man är antingen en syndare eller en helig. Förstår Ni? Det finns bara inget mittemellan. Antingen är man född på nytt, eller så är man inte född på nytt. Man är antingen fylld med Den Helige Ande, eller så är man inte fylld med Den Helige Ande. Det spelar ingen roll, hur många sinnesförmåelser man har haft, om man inte är fylld med Den Helige Ande, är man inte fylld med Den. Förstår Ni? Och om man har blivit fylld med Den, visar ens liv det, går raka vägen fram med Den. Förstår Ni? Ingen behöver tala om det för någon. De ser det, ser Ni, för det är ett Insegel.

61 Och vi finner nu de här djuren, hur de reds varje gång. En utsänd i sin verksamhet med politiska makter, man förde religiösa makter och — och politiska makter samman. Vi finner, att Gud sände ut Sin makt för att bekämpa den. Vi går raka vägen tillbaka och ser efter, vad församlingstidsåldern var, och såg tillbaka, och där var det, precis exakt på det sättet.

62 Sedan fann vi, att en annan tidsålder kom, och fienden sände ut antikrist under religionens namn, under Kristi Namn, under Församlingens namn. Jajamensan. Gick ut till och med under Församlingens namn. "Det var den verkliga Församlingen.", sa han. Förstår Ni?

Antikrist är inte Ryssland. Antikrist är inte det.

⁶³ Antikrist är så nära lik den verkliga kristendomen, så att Bibeln säger: ”Den skulle kunna lura allting, som inte var förutbestämt.” Det är riktigt. Bibeln säger, att: ”I den yttersta tiden, allting som inte var förutbestämt, de Utvalda.” Det står: ”De Utvalda!” Vem som helst, nu, ta det där ordet och slå upp det i marginalen, så får Du se, vad det betyder. Det står: ”De utvalda, förutbestämda.” Förstår Ni? ”Det kommer att lura varenda en av dem, vilkas namn inte fanns i Lammets Livsbok, ända sedan världens grund lades.”

⁶⁴ Då Lammets slaktades, sattes namnen i Boken. Han står i Det Heliga ikväll i Härligheten, som en Förebedjare, som gör förböner för varenda en av de där själarna, vilkas namn finns i den där Boken. Och ingen känner till det där namnet utom Han. Han är Den, som har Boken i Sin hand, och Han vet. Då den där siste kommer in, då är Hans förbönsdagar över. Då kommer Han ut för att göra anspråk på det, som Han har bett för. Han gör Släktingsåterlösarens arbete nu och kommer fram för att ta emot de Sina. Oj, oj!

⁶⁵ Det där borde få varenda kristen att — att rannsaka sig själv och hålla sina händer inför Gud och säga: ”Rena mig, å, Herre! Titta in i mitt liv och — och låt mig — låt mig se, var det dåliga i mig är! Låt mig få det ur vägen riktigt kvickt!” ”För om den rättfärdige med knapp nöd blir frälst, var kommer syndaren och den ogudaktige att framstå?” Det är tid för granskning.

⁶⁶ Och om Ni skulle vilja lägga det och vilja . . . Och ge det här Ordet. (Nu vill jag inte, att Ni ska fråga mig om det här, för det skulle få mig raka vägen över till en annan. Jag menar, då Ni skriver Era frågor: Jag tror, att frågorna redan är inne, i alla fall.) Det här är den utredande domens tid. Det är riktigt. Nu kommer vi att komma till det där på — på Basunerna, då vi kommer till det, när Herren ger oss det, eller Vredesskålarna, och vi ska ta reda på om den där utredande domen, just innan Veerna gick ut. Och — och vi ser, att det där är sant. Och de tre Änglarna, som slog jorden och ropade: ”Ve! Ve! Ve jordens invånare!”

Och vi lever i en fruktansvärd tid, en tid som . . .

⁶⁷ Ser Ni, de här sakerna, som vi är i nu, som vi studerar just nu, är efter att Församlingen redan har farit, ser Ni, de här sakerna i Vedermödans period. Och jag tycker, att det borde vara verkligt avgjort i varenda troendes hjärta, att den här Församlingen aldrig kommer i en Vedermödans period. Man kan inte, någonstans, sätta Församlingen i Vedermödan. Jag . . . Man sätter kyrkan där, men inte Bruden. Ser Ni, Bruden har gått vidare.

⁶⁸ För, ser Ni, Hon, Hon har inte en enda synd, inte en enda sak emot Sig. Guds nåd har betäckt Henne. Och blekmedlet har tagit varenda synd så långt bort, att det inte ens finns något minne

av den, ingenting utom fullkomlig renhet i Guds Närhet. Å, det borde få Bruden att gå ner på Sina knän och ropa till Gud!

⁶⁹ Jag tänker på en liten berättelse, om jag nu inte tar för mycket av Er tid i den här förberedelsen. Jag är . . . Jag — jag gör det här med avsikt, för att få känna, tills jag känner att Anden är precis rätt för att sätta igång.

⁷⁰ Det här är någonting — det här är någonting heligt. Förstår Ni? Det är det, ser Ni, vem vet de där sakerna där? Ingen utom Gud. Och det är inte meningen, att de ska uppenbaras, och det bevisas i Bibeln, att de inte skulle uppenbaras förrän i den här tiden. Det är exakt rätt. Förstår Ni? De — de gissades på, men nu är det meningen, att vi ska få det exakt, Sanningen, den bevisade Sanningen. Förstår Ni? Lägga märke till det!

⁷¹ Nu fanns det en — en liten flicka i västern, som hur hon hade — hon hade blivit förälskad i en . . . En man hade förälskat sig i henne. Som boskapsuppköpare kom han dit ut för Armour Company. Och — och de hade en — en stor . . .

⁷² Chefen kom en dag, chefens son från Chicago, och naturligtvis satte de dem i ett vanligt västligt gränsområde. Flickorna där, de klädde upp sig, var och en tänkte få tag i den här pojken, visst, förstår Ni, för det där var ju chefens pojke. Så de klädde sig i sin västliga dräkt.

⁷³ Och — och de gör det ute i västern. De hade just kommit igenom en av de där episoderna. Och broder Maguire, jag tror, att han är här nu, de fick tag i honom nere på stan utan hans västliga kläder på sig, och de kastade honom i — i fängelse. Och de ställde honom inför en falsk domstol och fick honom att betala för det och fick honom sedan att gå och köpa sig en västlig utstyrsel. Och jag såg resten av dem gå omkring med vapen ungefär så här långa, som hängde på dem. De går bara som infödingar där ute. De försöker leva någonstans i det förgångna, det förflutna. Förstår Ni?

⁷⁴ Och i Kentucky, sedan, försöker man leva i de östliga förgångna tiderna här, fortfarande borta i Renfro Valley osv. Man tycker om att gå tillbaka till de gamla tiderna. Det är någonting, som orsakar det.

⁷⁵ Men då det blir fråga om att gå tillbaka till ett Evangelium i original, vill man inte göra det. Man vill ha någonting modernt, ser Ni. Det visar, att, ser Ni, man — man . . . Det finns en . . .

⁷⁶ Och vad får en man till att göra fel? Vad får honom till att dricka och hålla igång, eller en kvinna att göra fel? Det är för att hon försöker . . . Det finns någonting i henne, som törstar. Det finns någonting i honom, som törstar. Och de försöker släcka den där heliga törsten med det, som hör världen till. Då Gud borde vara det som släcker . . . Han gjorde Dig på det sättet, att Du törstar. Det är orsaken till, att Du törstar efter någonting. Gud

skapade Dig på det sättet, så att Du skulle vända den där heliga törsten mot Honom. Förstår Du? Men då man försöker släcka den där törsten . . . Hur vågar någon göra det? Man har ingen rätt att göra det, att försöka släcka den där heliga törsten, som man törstar efter någonting, och sedan, och man vänder den mot världen, försöker tillfredsställa den med världen. Det kan man inte göra. Det finns bara en enda sak, som kan fylla det där, och det är Gud. Och Han gjorde Dig på det där sättet.

⁷⁷ Så de här — de här unga flickorna ställde till en — ett regelrätt västligt hållgång för den här pojken, då han — han kom ut. Och varenda en av dem var säker på, att de skulle få den här pojken.

⁷⁸ Det fanns en liten kusin där på ranchen, och hon var föräldralös, och så gjorde hon bara allt arbetet åt de här. För de måste ju ha sina fingernaglar fixade, Ni vet, och de kunde inte diska för hand osv. Och hon gjorde allt det riktigt hårda arbetet.

⁷⁹ Och så till sist, då pojken kom, gick de ut och fick honom i en riktigt västlig stil, den ofjädrade vagnen. Och de kom in, sköt med sina vapen och höll igång, Ni vet, och väsnades. Och den kvällen hade de en stor, stor dans där ute, på ett — som en gammaldags dans, och alla ranchägarna däromkring kom in med sina dansande osv. Och innan man visste ordet av, å, det här pågick, det var en fest i två eller tre dagar.

⁸⁰ Så en kväll gick den här pojken ut till . . . Från platsen, bara för att vila en stund ifrån dansen, och kom bort ifrån de här flickorna. Och han råkade titta, då han gick ner mot inhägnaden. Där gick en liten flicka, såg liksom utsliten ut. Och hon hade en diskbalja full med vatten, hon diskade. Och han tänkte: "Jag såg aldrig henne tidigare. Jag — jag undrar, var hon kom ifrån." Så han tar bara sin väg runt omkring vid sidan av sovbaracken, och gick ner dit och kom tillbaka vid sidan av inhägnaden och mötte henne.

⁸¹ Hon var barfota. Hon stannade. Hon höll ner sitt huvud. Hon såg, vem det var, och hon var mycket blyg. Hon kände igen den här mäktige personen. Och hon var bara kusin med de här andra flickorna. Deras far var förman på den här stora Armour-egendomen, så de höll . . . Hon fortsatte att titta ner. Hon skämdes, för att hon var barfota.

⁸² Han sa: "Vad heter Du?" Hon talade om det för honom. Han sa: "Varför är Du inte där ute på . . . Där resten av dem är?" Och hon liksom ursäktade sig.

⁸³ Och så nästa kväll tittade han efter henne igen. Till sist . . . Han satt där ute. Och de började hålla igång allesammans, med allting. Han — han satt på staketet till inhägnaden och väntade på, att hon skulle komma och kasta ut diskvattnet. Och han gav akt på henne. Och han sa till henne, han sa: "Vet Du, vad mitt verkliga skäl till att vara här är?"

Hon sa: "Nej, sir, det vet jag inte."

84 Han sa: "Mitt skäl till att vara här, är att jag söker en hustru." Han sa: "Jag finner en karaktär i Dig, som de inte har." Jag tänkte på Församlingen, ser Ni. Han sa: "Vill Du gifta Dig med mig?"

Hon sa: "Jag? Jag? Jag — jag kan inte tänka på någonting sådant, jag."

85 Ser Ni, det där var den store chefens son. Han ägde alla företagen och rancherna i hela landet och allting, ser Ni. Han sa, han sa: "Jo." Han sa: "Jag — jag kunde inte finna en i Chicago. Jag — jag vill ha en rejäl hustru. Jag vill ha en hustru med karaktär. Och det, som jag söker, det ser jag i Dig." Han sa: "Vill Du gifta Dig med mig?"

Hon sa: "Ja, men... Det överraskade henne. Och hon sa: "Ja."

86 Och han sa: "Nåväl... " Sa till henne, att han skulle komma tillbaka. Han sa: "Gör Dig nu bara i ordning, och om ett år från idag ska jag komma tillbaka. Så... Och jag ska hämta Dig, och jag ska ta bort Dig härifrån. Du ska inte behöva arbeta så här längre. Jag ska hämta Dig. Och jag ska fara till Chicago, och jag ska bygga Dig ett hem, så Du aldrig har sett dess like."

87 Hon sa: "Jag har aldrig — har aldrig haft något hem. Jag är föräldralös.", sa hon.

88 Han sa: "Jag ska bygga Dig ett hem, ett riktigt ett. Han sa: "Jag kommer tillbaka."

89 Han höll kontakt med henne under tiden, det året. Hon arbetade så mycket hon kunde, för att spara tillräckligt med pengar av sin en-dollar-om-dagen, eller vad hon nu fick med sin bräda, för att köpa sin bröllopsklänning. En fullkomlig förebild till Bruden! Förstår Ni? Förstår Ni? Hon fick sina kläder färdiga.

90 Och, Ni vet, då hon visade den här bröllopsklänningen, sa hennes — hennes kusiner: "Å, Ditt stackars, dumma barn! Menar Du, att Du tror, att en sådan man skulle vilja ha någonting att göra med Dig?"

91 Hon sa: "Men han lovade mig!" Amen. Hon sa: "Han har lovat." Hon sa: "Jag tror på hans ord."

92 "Å, han gjorde bara narr av Dig." De sa: "Om han skulle ha fått tag i någon, skulle han ha tagit någon av dem."

93 "Ja", sa hon, "men han lovade mig. Jag väntar på det." Amen. Det gör jag också.

94 Så det blev senare och senare. Till sist kom dagen, den stunden det var meningen, att han skulle vara där, så hon klädde sig i sin klädnad. Och hon hade inte ens hört något från honom. Men hon visste, att han skulle vara där, så hon klädde upp sig i sina bröllopskläder, fick sakerna i ordning.

95 Men, då började de verkligen skratta där. För den store chefen hade sänt bud till — till förmannen, eller — eller till...

Och ingen av flickorna hade hört någonting om det, så det var bara någonting mystiskt för dem. Det är det också. Visst är det så.

⁹⁶ Men den här flickan, trotsade bara alltsammans, på grund av hans ord, att han skulle komma tillbaka och hämta henne.

⁹⁷ Så de började skratta. Och la sina händer omkring varandra och dansade omkring henne. De sa: "Ha!" Skrattade, Ni vet, så där, sa: "Stackars, lilla, dumma barn!"

⁹⁸ Hon bara stod där, rodnade inte alls. Hon höll i sina blommor. Och hennes bröllopsklädnad var alldeles i ordning, hon hade strävat, vet Ni. "Hans Brud har gjort Sig redo." Förstår Ni? Hon fortsatte att hålla i sina blommor, väntade.

⁹⁹ De sa: "Nu sa jag ju till Dig, att det var fel. Ser Du, han kommer inte."

Hon sa: "Jag har fem minuter till." Hon sa: "Han kommer att vara här."

Å, de bara skrattade!

¹⁰⁰ Och just omkring den tiden, då den gamla klockan hade tickat fram fem minuter, hörde de hästarna galoppera, sanden knastra under hjulen. Den gamla ofjädrade vagnen stannade.

¹⁰¹ Hon hoppade från platsen mellan dem och ut genom dörren. Och han hoppade ur vagnen, och hon flög i hans armar. Han sa: "Det är över nu, alltsammans, älskling." Lämnade hennes små, gamla samfundskusiner som satt där och tittade. Hon — hon for till Chicago, till sitt hem.

¹⁰² Jag känner till ännu ett annat stort löfte, som liknar det där också. "Jag har farit för att bereda en plats åt Er, kommer tillbaka för att ta emot Er." De kanske säger, att vi är tokiga. Men, broder, för mig just nu, och då de här Inseglen bryts så här, under det här övernaturliga, kan jag nästan höra ljudet, då denna tidens klocka tickar iväg in i Evigheten där. Jag kan nästan se den där Ängeln stå där och säga, som det sista av den där sjunde ängelns Budskap: "Tid ska inte vara mer." Den där lilla, lojala Bruden kommer att flyga iväg in i Jesu armar en vacker dag, tas till Faderns Hus. Låt oss tänka på de här sakerna, då vi går vidare nu!

¹⁰³ Lägg märke till lejonets verksamhet, Ordet, oxen, arbetet och offret, reformatorernas underfundighet, och örnens tidsålder, som kommer in, som är till för att plocka fram de här sakerna och visa dem!

¹⁰⁴ Nu finner vi i gårdagskvällens möte också det stora mysteriet, som öppnades med det här Inseglet, vilket var absolut tvärt emot min tidigare förståelse. Jag bara tog för givet, att det var rätt, jag lät alltid de där själarna under altaret vara de tidiga kristna martyrerna. Men vi fann igår kväll, då Herren Gud bröt det där Inseglet åt oss, att det är absolut omöjligt. Det var inte

de. De hade gått vidare till Härligheten, över på den andra sidan, och där var de. Vi finner, att de var judar, som skulle komma fram under tiden, där . . .

¹⁰⁵ Från kallelsen av de etthundrafyrtiofyrtusen, nu, som vi kommer in på ikväll och imorgon. Och — och mellan det Sjätte och Sjunde Inseglet, kallas de etthundrafyrtiofyrtusen.

¹⁰⁶ Och så finner vi, att de var martyrer, som hade blivit dödade och ännu inte hade blivit . . . Hade vita mantlar på sig, men deras namn hade varit i Lammets Livsbok. Och de blev givna vita mantlar, var och en av dem. Och vi tog det där. Och det är ingenting i världen, jag inte tror, men den där skaran av judarna, som har gått igenom en för-vedermödo-period. Under tiden för de här sista krigen blev de . . . De har . . . De måste bli hatade av alla. Och Eichmann dödade miljoner av dem i Tyskland. Ni hörde just rättegången. Miljoner av oskyldiga människor dödade, judar, bara för att de var judar, ingen annan orsak.

¹⁰⁷ Bibeln säger här, att: ”De blev dödade för sitt vittnesbörd om Gud, för Guds Ord, och det vittnesbörd, de hade.” Nu finner vi, att Bruden var Guds Ord och Jesu Kristi vittnesbörd. De här hade inget Jesu Kristi vittnesbörd.

¹⁰⁸ Och vi finner, att Bibeln säger, att: ”Hela Israel, det förutbestämda Israel, kommer att bli frälst.”, Romarbrevet 11. Nu vet vi det där. Och där såg vi de där själarna.

¹⁰⁹ Titta nu, så nära! Varför kunde inte det här vara tidigare? För att det inte hade hänt tidigare. Nu kan man se det, ser Ni. Ser Ni, Den store Helige Ande såg de här sakerna komma fram genom tidsåldrarna och tiderna. Och nu har det uppenbarats, och så tittar man här och ser, att det där är Sanningen. Det är där, det är.

¹¹⁰ Det var nu — det var martyrerna i Eichmanns vedermöda, rättare sagt för-vedermöda. De är nu bara en förebild till de etthundrafyrtiofyrtusen martyrerna, som vi kommer in på mellan det Sjätte och Sjunde Inseglet. Förstår Ni?

¹¹¹ Och det Sjunde Inseglet är bara en enda sak, det är alltsammans, och det här: ”Det blev tystnad i Himmelen i en halv timmes tid.” Och nu kan bara Gud uppenbara det där. Det är inte ens symboliserat någonstans. Det där är imorgon kväll. Be för mig! Förstår Ni?

¹¹² Nu lägger vi märke till det, då vi nu går in i det Sjätte Inseglet. Nu må den himmelske Fadern hjälpa oss, då vi nu sätter oss till rätta med det här Sjätte Inseglet! Den här 12:e versen, nu, i det 6:e kapitlet.

Och jag såg på då han . . . öppnat det sjätte inseglet, och se, det blev en stor jordbävning, och solen blev svart som en säck av hår, och månen blev som blod.

Och himmelens stjärnor föll till jorden, precis som då ett fikonträd fäller sina omogna fikon, då det skakas av en stark vind.

Och himlarna vek undan som en bokrulle, då den rullas ihop, och vartenda berg och varenda ö flyttades från sina platser.

Och jordens kungar och de stora männen och de rika männen, och chefskaptenerna och de mäktiga männen och varenda slav- . . . och varenda fri man gömde sig i hålor och i bergens klippor.

113 La Ni märke till det där? Titta på dem: ”mäktiga män”, ser Ni! Vad hade de gjort? ”De hade fått skökans otukts vredes vin.” Förstår Ni? Det där är exakt samma klass, som drack av hennes vin. Förstår Ni?

Och sa till bergen och klipporna: ”Fall över oss och göm oss för hans ansikte, som sitter på tronen, och för Lammets vrede!”

För hans vredes stora dag har kommit, och vem ska kunna bestå?”

114 Vilken introduktion till . . . Ser Ni, nu har ryttaren, ryttarens djur och Väsendena, som svarade, upphört. Så vi är upptagna, vi ser martyrerna under Tronen. Det här nu, från den här tiden är de här martyrerna de sanna ortodoxa judarna, som dog i kristen tro . . . rättare sagt i — i religiös tro, för de kunde inte vara kristna.

115 Kom ihåg, att Gud förblindade deras ögon! Och de kommer att vara blinda en lång tid, tills Hednaförsamlingen tas ur vägen. För Gud handlar inte med de där två folken på samma gång, för det är mycket emot Hans Ord.

116 Kom ihåg, att Han alltid handlar med Israel som en nation. Det är Israels nation.

117 Hedningarna som individer, ”folk taget från hedningarna”. Och det måste, hedningen måste bli . . . Skapas av alla folk i världen, så nu och då kommer en jude med i detta. Förstår Ni? Precis liksom en — liksom en arab och en irländare och indier och vad mer, det är alla världens folk, som utgör den här Brudbuketten. Förstår Ni?

118 Men nu, då det blir fråga om att handla med Israel då i den här sista delen av den sjuttionde veckan, handlar Han med dem som en nation, hedningarna är avslutade. Stunden kommer snart, och kan bli redan den här — just den här kvällen, då Gud fullständigt vänder Sig ifrån hedningarna helt och hållet. Exakt! Han sa så. ”De ska trampa ner Jerusalems murar, tills hedningarnas nådeshushållning är avslutad, tiderna är över.” Jajamensan!

119 Och då: "Låt den, som är smutsig förbli smutsig, låt den, som är rättfärdig vara rättfärdig!" Förstår Ni?

120 Det finns inget mera Blod på sätet i helge- . . . I helgedomen alls. Det finns inte längre något Blod på altaret. Offret har tagits bort, och det finns ingenting annat än rök och blixtnad och dom där inne. Och det är exakt det, som hålls ut här ikväll. Ser Ni, Lammets har redan lämnat det. . . Sitt medlingsarbete. Medlingsarbetet har avslutats ifrån platsen vid Tronen. Och Offret, som vi har sett förebilden till Honom fullkomligt, Släktingsåterlösaren, det blodiga Lammets, som kom fram. Ett Lamm, som hade blivit slaktat, en blodig En, hade blivit dödad, mörbultad, kom fram och tog Boken ur Hans hand. Det betyder, att dagarna är avslutade. Nu kommer Han för att göra anspråk på det, som Han har återlöst. Amen! Det där bara skickar någonting igenom mig!

121 Nu finner vi, att Johannes sa: "Jag såg, då Han hade öppnat det Sjätte Inseglet, att det blev en jordbävning.", så hela naturen stördes. Förstår Ni?

122 Gud har hållit på att göra stora ting, som att hela de sjuka och öppna de blindas ögon och gjort stora gärningar.

123 Men vi finner här, att naturen gjorde en kullerbytta, ja, hela naturen. Titta, vad som ägde rum: "Jordbävningen, solen blev svart, och månen ville inte ge sitt ljus, och stjärnorna skakades och föll." Och å, allting skedde, ser Ni, just vid den tiden, då det här Sjätte Inseglet öppnades. Det är då, det äger rum, precis omedelbart efter att de här martyrerna annonseras, ser Ni. Martyrerna hade avslutats.

124 Nu ser Ni, att vi är riktigt nära den stunden nu. Vi skulle kunna vara det när som helst, ser Ni, för Församlingen är just nästan färdig att ta Sin flygtur. Men kom ihåg, att då de här sakerna sker, kommer Bruden inte att vara här. Kom bara ihåg det, Bruden är borta, Hon behöver inte gå igenom någonting av det. Det här är en Vedermodans tid, för församlingens rening. Den kommer över henne, för att hon ska gå igenom den, inte Bruden. Han tar Sin älskling ur vägen. Jajamensan! Hon, Han har redan återlöst Henne. Ser Ni, det är liksom en . . . Det där är Hans egen utväljelse, Hans eget val, liksom vilken man som helst tar sig sin brud. Förstår Ni? Jordbävningen, nu . . .

125 Låt oss jämföra Skriftställen nu! Jag — jag vill ha . . . Har Ni penna och papper med Er? Jag vill, att Ni ska göra någonting åt mig. Då Ni vill skriva, skriva upp det här, såvida Ni inte tänker ta bandet. Nu ska vi . . . Jag vill, att Ni ska läsa tillsammans med mig, då Ni gör det.

126 Jämför Skriftställen om den här stora tilldragelsen, så att vi får se, att den här stora hemligheten eller mysteriet, som var under det Sjätte Inseglet i Återlösningens Bok. Kom nu ihåg, att de här är fördolda mysterier. Och de sex Inseglen, alltsammans,

är en enda stor stor Bok, bara sex bokrullar hoprullade, och den nystar upp hela Återlösningens Bok. Det där är hur hela jorden blev återlöst.

¹²⁷ Det var orsaken till, att Johannes grät, för om ingen kunde få den där Boken, var det slut med hela skapelsen, allting. Den skulle bara helt enkelt gå tillbaka till – till – till atomer och molekyler osv. och kosmiskt ljus, och inte ens vara skapelse, person, ingenting annat. För Adam miste rättigheterna till den där Boken. Han förverkade den, då han lyssnade till sin hustru, och hon lyssnade till Satans resonemang istället för Guds Ord. Förstår Ni? Den var förverkad.

¹²⁸ Så den kunde inte gå tillbaka till Satans smutsiga händer, som frestade henne ur vägen, så därför gick den tillbaka till sin ursprunglige ägare, liksom vilken lagfartshandling som helst skulle göra, ser Ni. Går raka vägen tillbaka till sin ursprunglige ägare, och det var Gud, Skaparen, som skapade den. Och Han håller den.

¹²⁹ Och det finns ett pris, och det är återlösningen. Det finns ett pris för återlösning, och det fanns ingen, som kunde göra det. Så Han sa, skapade Sina lagar, Sina egna lagar för en Släktingsåterlösare. Då kunde de inte finna någon. Varenda människa var född genom sex, född av sexuellt begär, han var i den ursprungliga synden, Satan och Eva, så han kunde inte göra det. Det finns ingenting i honom. Ingen helig påve, präst, teologie doktor, vem han än må vara, ingen skulle vara värdig. Och han kunde inte vara en Ängel, för det måste vara en Släkting. Han måste vara människa.

¹³⁰ Då blev Gud själv en Släkting genom att ta på Sig mänskligt kött genom jungfrufödelsen. Och Han utgöt Sitt Blod. Det var inte en judes blod. Det var inte en hednings blod. Det var Guds Blod. Förstår Ni? Bibeln säger: "Vi blev frälsta genom Guds Blod."

¹³¹ Barnet ärver faderns blod. Det vet vi. Vad som helst av hankön producerar hemoglobinet. Så vi finner, liksom då hönan lägger ägg, hon kan lägga ett ägg, men om tuppen, eller maken, inte har varit hos henne, kommer det inte att kläckas. Det är inte fruktbart. Kvinnan är bara äggkläckningsmaskinen, som bär ägget. Men ägget kom . . . Men sädescellen kommer från hanen.

¹³² Och i det här fallet var hanen Gud själv. Det är så jag säger, att upp är ner, och – och stort är litet. Gud var så stor, att Han blev, till och med formade Sig till någonting så litet, till ett pyttelitet embryo i en jungfrus livmoder. Och däromkring utvecklade Han cellerna och Blodet. Och föddes och uppfostrades på jorden. Och från den sortens början, oförfalskat, inget sexuellt begär med det alls.

¹³³ Och så gav Han det där Blodet, för att Han blev släkt med oss. Och Han var Släktingsåterlösaren. Och Han utgöt det där

Blodet frivilligt. Han måste inte. Han gav Det frivilligt för att återlösa.

134 Sedan går Han upp på Guds altare och väntar där, medan Gud håller Återlösningens Bok i Sina händer. Och det blodiga Lammet står på offeraltaret. Där är Lammet för att återlösa, ber nu för oss.

135 Hur vågar då någon säga, att Maria eller Josef eller någon annan dödlig skulle kunna vara medlare! Man kan inte medla, med mindre det finns Blod där. Jajamensan. ”Det finns en enda Medlare mellan Gud och människor, och det är Kristus Jesus.” Det är, vad Skriften säger. Där står Han, och till dess den sista själen har blivit återlöst, och sedan kommer Han fram för att göra anspråk på det, som Han har återlöst. Å, vilken – vilken stor Fader Han är!

136 Kom nu ihåg, nu, att jag alltid har lärt, att: ”Efter två eller tre vittness utsago, ska varje ord slås fast.” Och Skriften, precis som att man inte kan ta ett enda Skriftställe och bevisa någonting, med mindre det finns något annat, som instämmer i det. Förstår Ni?

137 Ser Ni, jag kan ta ett Skriftställe och säga: ”Judas gick och hängde sig.”, ta ett annat och säga: ”Gå Du och gör detsamma!” Förstår Ni? Men, ser Ni, det stämmer inte ihop med resten av Den.

138 Och jag tänkte under det här Sjätte Inseglet, då Den Helige Ande bröt fram Det där, och jag såg, vad det var, då tänkte jag, att det skulle vara en god sak att ge klassen någonting litet annorlunda ikväll. Förstår Ni? För det kan ju vara tröttande att bara lyssna till mig, då jag talar hela tiden, så jag tänkte, att vi skulle göra någonting annorlunda.

139 Lägg nu märke till, att Den Här stora tilldragelsen var förseglad under mysteriets Bok om återlösningen! Nu har Lammet Den i Sin hand, tänker bryta Det.

140 Låt oss nu titta på Matteus 24:e kapitel, det är Lammet självt, som talar. Nu vet ju vem som helst, att Kristus är Författaren till hela Boken, vad det anbelangar. Men det här är Hans tal här, eller Hans predikan till – till folket, all right, till judarna.

141 Nu vill jag, att Ni ska hålla Er Bok *så här*, Matteus 24 och Uppenbarelsesboken 6, *så här*. [Broder Branham håller sin Bibel öppen vid dessa två kapitel. – Utg.] Och låt oss jämföra någonting här bara litet grand!

142 Ge nu akt på det här, nu, så kan Ni ta reda på precis hur – hur det är! Ser Ni, det som Lammet visar *här*, exakt i symbol, är vad Han sa *här* borta i Ordet. Gör det exakt, så gör det det rätt. Det där är nu – det där är allt det är med det. Här är . . . *Här* är ett, Han talar om det, och *här* är var det skedde. Förstår Ni? Det är precis fullkomligt bevis.

¹⁴³ Låt oss nu titta på 24:e kapitlet i Matteus, nu, och Uppenbarelseboken 6, och jämföra med det 24:e kapitlet i Matteus. Vi vet allesammans, att det där var det kapitel, som varenda forskare, varenda person går till för att – för att tala om Vedermodans period. Det kommer ur Matteus 24:e kapitel. Och låt oss nu. . . Om det där är så. . . För vi vet, att det här Sjätte Inseglet är Domsinseglet. Det är Domsinseglet, det är exakt, vad Det är.

¹⁴⁴ Nu, ser Ni, har vi haft antikrists ritt. Sett Församlingen fara, nu är Den avslutad, Den far upp. Sedan ser vi martyrerna, de där judarna där tidigare, under altaret. Nu bryter domen fram här över de människor, som är. . .

¹⁴⁵ Ut ur den här Vedermodo-domen kommer de etthundrafyrtiofyrtusen återlösta judarna att komma fram. Jag ska bevisa för Er, att de är judar och inte hedningar. De har ingenting att göra med Bruden, ingenting alls. Bruden, vi har redan sett, att Bruden har farit. Man kan inte placera det där någon annanstans, Hon kommer inte tillbaka förrän i 19:e kapitlet i Apostlagärningarnas Bok.

¹⁴⁶ Lägg nu märke till det, för det Sjätte Inseglet är Ordets Domsinsegel.

¹⁴⁷ Här nu, låt oss sätta igång nu, och låt oss läsa Matteus, det 24:e kapitlet! Nu skulle jag bara vilja ge Er någonting att hitta, som jag just har slagit upp. Matteus, nu, från 1 till 3, ja, det är där, vi ska läsa först.

Och Jesus gick ut och gick bort ifrån templet, och hans lärjungar kom till honom för att visa honom tempelbyggnaden.

Han sa till dem: "Ser ni inte alla dessa ting? Sannerligen säger jag till er: 'Det ska inte vara en enda. . . Lämnas en enda sten på en annan, som inte ska kastas ner.'"

Nu, och (3:e versen) då han satt på Oljeberget, kom lärjungarna till honom enskilt och sa: Tala om för oss, när de här sakerna ska ske, . . . vad tecknet till din tillkommelse ska vara, och på världens ände!

¹⁴⁸ Låt oss nu stanna där! De här tre verserna, det skedde faktiskt på tisdag eftermiddag den fjärde april år 30 e. Kr. Och de första två verserna ägde rum på eftermiddagen den. . . Den fjärde april, år 30 e. Kr. Och den tredje versen ägde rum tisdag kväll samma dag. Förstår Ni?

¹⁴⁹ De kom till templet, och de frågade Honom om de här sakerna. "Hur är det med *det här*? Och hur är det med *det här*? Titta på det här stora templet! Är det inte underbart?"

Han sa: "Det kommer inte att lämnas en enda sten på en annan."

150 Sedan gick Han upp på berget och satte sig ner där, ser Ni. Så att där, där börjar Han, det är eftermiddag. Och då, då de gjorde det, de frågade Honom där uppe, sa: "Vi vill veta några saker."

151 Lägg nu märke till, att här är det — här är det tre frågor, som ställs av judarna, Hans lärjunge. Tre frågor ställs. Se upp nu! "Vad", först, först: "Vad . . . ? När ska de här sakerna vara, då: 'Det ska inte lämnas en enda sten på en annan.?' " "Vad ska tecknet på Din Tillkommelse vara?", den andra frågan. "Och på världens ände?" Ser Ni det? Det finns tre frågor.

152 Det är nu där, som många människor gör sitt misstag. De placerar de här sakerna här i någon tid då, då Han besvarar tre frågor, ser Ni. De . . .

153 Ge nu akt på hur — hur vackert det är, 3:e versen, ser Ni, sista frasen där i den 3:e versen! "Och vad ska vara . . . ?" Först kallade de Honom hit till Oljeberget, enskilt. "Tala om för oss, när de här sakerna ska vara!", fråga nummer ett. "Vad ska vara tecknet på Din Tillkommelse?", fråga nummer två. "Och på världens ände?", fråga nummer tre. Förstår Ni? Det är tre olika frågor, som ställs. Nu vill jag, att Ni nu slår upp och ger akt på, hur Jesus här talar om för dem om de här sakerna.

154 Å, det är så vackert! Jag . . . Det får mig bara att . . . Jag — jag — jag får . . . Vad var det där ordet, som vi använde här om kvällen? [Församlingen säger: "Stimulans." — Utg.] Stimulansen från uppenbarelsen! Lägg märke till det!

155 Låt oss nu slå upp det Första Inseglet av Inseglen i den här Boken, nu, och jämföra det här Första Inseglet med den här första frågan!

156 Och varje fråga, jämföra den raka vägen fram och se efter, om det inte går hand i hand, precis liksom vi gjorde i alla de här andra, då de öppnades, med församlingstidsåldrarna och allting, exakt samma sak. Där är Inseglet, fullkomligt öppnat, då. Lägg nu märke till det! Nu ska vi läsa, först, för . . . "Då svarade Han dem . . ." Och — och så tänker Han — Han tänker börja svara nu, och vi vill jämföra det med Inseglen.

157 Se upp nu! Det Första Inseglet är Uppenbarelsesboken 6:1 och 2. Nu läser vi 6:1 och 2.

Och — och jag såg . . . Lammet då han hade öppnat ett av Inseglen, och jag hörde som om det var ljudet av ett åskmuller, ett av de fyra väsendena säga: "Kom och se!"

Och jag såg, och se, en vit häst, och han, som satt på den, hade en båge och en krona blev given åt honom, och han gick ut segrande och för att segra.

158 Vem fann vi, att den här mannen var? [Församlingen säger: "Antikrist." — Utg.] Antikrist. Matteus 24 nu, 4 och 5.

Och Jesus svarade och sa till dem — till dem: "Se till, att ingen människa bedrar er!

För många ska komma i mitt namn och säga: 'Jag är Kristus.' och ska bedra många.

159 Ser Ni det? Antikrist. Där är Ert Insegel. Förstår Ni? Förstår Ni? Han uttalade det här, och här öppnar de ett Insegel, och här var han, precis fullkomligt.

160 Nu det Andra Inseglet, Matteus 24:6, Uppenbarelseboken 6:3 och 4. Se upp nu, Matteus 24:6! Låt mig nu se, vad det står!

Och ni ska få höra om krig och rykten om krig, se till, att ni inte blir oroade, för alla dessa ting måste komma att ske, men änden är inte ännu."

161 All right, låt oss ta det Andra Inseglet, Uppenbarelseboken 6:3 och . . . Två. Ge akt på vad Han säger nu!

Och då han hade öppnat det andra inseglet, och jag hörde det andra väsendet säga: "Kom . . . se!"

Och där gick fram en annan häst, som var röd, och makt gavs åt honom, som satt därpå, att ta bort freden från jorden, och att de skulle döda varandra, och det gavs åt honom ett stort svärd.

162 Fullkomligt, precis exakt! Å, jag tycker om att låta Skriften svara för Sig själv. Gör inte Ni det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Den Helige Ande skrev Det alltsammans, men Han kan uppenbara Det.

163 Låt oss nu lägga märke till det Tredje Inseglet! Det här är nu hungersnöden. Matteus 24:7 och 8, nu. Låt oss få 7 och 8 i Matteus!

Och nation ska resa sig upp mot nation, och kungarrike mot kungarrike, och där ska bli hungersnöd . . . pester och jordbävningar på olika platser.

Alla dessa ting är begynnelsen till sorgen.

164 Ser Ni, man kommer raka vägen upp nu. Uppenbarelseboken nu, i det 6:e, nu ska vi öppna det Tredje Inseglet. Det finns i Uppenbarelseboken 6:5 och 6.

Och då han hade öppnat det tredje inseglet, såg jag — jag det tredje väsendet säga: "Kom och se!" Och jag såg, och se, en svart häst, och han, som satt på den, hade en balansvåg i sin hand.

Och jag hörde en röst mitt ibland de fyra väsendena säga: "Ett mått . . . en penning. . . Ett mått vete för en penning och tre mått korn för en penning, och se till, att du inte skadar oljan och vinet!"

165 Hungersnöd! Ser Ni, exakt samma Insegel, samma sak, som Jesus sa. All right.

166 Fjärde Inseglet, ”pester” och ”död”. Lägg märke till det, Matteus 24! Vi ska läsa den — den 8:e versen, 7:e och 8:e tror jag det är, om det här Fjärde Inseglet, som jag har här. All right.

167 Vad läste jag nu förut här? Läste jag något fel? Ja, jag har haft det där markerat. Ja, där är vi. Nu sätter vi igång. Nu kör vi. All right, sir.

168 Låt oss nu börja här med den 7:e om det här, det Fjärde Inseglet, och med 6:7 och 8:e, om det andra, om Uppenbarelsen!

169 Låt oss nu se på den 7:e och 8:e i Matteus 24! All right, nu.

Och nation ska resa sig mot nation och kungarike mot kungarike, och det ska bli hungersnöder . . . pester . . . jordbävningar på olika platser.

Alla de här sakerna är begynnelsen till födslovåndan.

170 Det Fjärde Inseglet, nu, som vi läste det här borta, var . . . Det Fjärde Inseglet hade börjat med den 7:e och 8:e, om det här andra nu.

Och då han hade öppnat det fjärde inseglet, och se . . . sa det fjärde väsendet: ”Kom och se!”

Och jag såg, och se, en blekgul häst, . . .

171 Vänta nu! Jag har det här nedskrivet fel. Ja. Ja. Bara en minut, nu, 7 och 8.

172 Låt oss nu se, Matteus 24:7 och 8. Låt oss se, nu! Vi ska få tag i det där. Det är det Tredje, som öppnas, eller hur? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Matteus 24:7 och 8. Jag är ledsen. Det där öppnar nu för regnet, rättare sagt hungersnöden, öppnar för hungersnöden. All right.

173 ”Pesterna” och ”döden”, nu. Jajamensan. Nu går vi till det, 7 och 8. Det skulle nu vara det Fjärde Inseglet. Låt oss se, var vi får det Fjärde Inseglet! ”Och då han hade öppnat det Fjärde — Fjärde Inseglet. . . ” Ja, det är ryttaren på den blekgula hästen, ”Döden”, ser Ni.

Och — och jag tittade, och se, en blekgul häst, och han . . . blekgul häst, och hans namn, som satt på den, kallades Döden, och Dödsriket följde . . . honom. Och makt gavs åt honom över fjärde- . . . delarna av jorden, till att döda med svärdet och med hunger och med död och med jordens vilda djur.

174 Nu, ser Ni, det där var ”Döden”.

175 Det Femte Inseglet, nu, Matteus 24:9-13. Låt oss se, om jag har det här rätt nu igen! Förstår Ni?

Och då ska de överlämna er till att bli plågade och ska döda er (var så goda), och ni ska bli hatade av alla nationer för mitt namns skull. Och då . . .

Och då ska många förråda . . . många ska bli förnärmade och ska förråda varandra och ska hata varandra.

Och många falska profeter ska uppstå och . . . bedra många.

Och för att ondskan ska överflöda, ska mångas kärlek kallna.

Men den, som håller ut intill änden, densamme ska bli frälst.

176 Nu är vi på det Femte Inseglet, nu. Och det var igår kväll, ser Ni. ”De kommer att överlämna Er, förråda varandra”, osv.

177 Ge nu akt här på det 6:e Inseglet, 6:9 till 11! Låt oss nu få det där, Uppenbarelsboken 6:9 till 11!

Och då han hade öppnat det femte inseglet, såg jag under altaret själarna av dem, som var dödade för Guds ords skull, och för det vittnesbörd, som de hade.

Och de ropade med hög röst och sa: ”Hur länge, . . . Herre, helige . . . sanne, ska du . . . att döma och hämnas vårt blod på dem, som bor på jorden?”

Nu, och vita mantlar gavs åt varenda en av dem, och det sades till dem, att de skulle vila sig ännu en liten tid, tills deras medtjänare också och deras bröder, . . . skulle bli dödade liksom de blev, skulle bli fulltaliga.

178 Nu, ser Ni, under det Femte Inseglet finner vi — finner vi här martyrskapet.

179 Och under 24:9 här borta, till 13, finner vi också, att det var martyrer. ”De ska överlämna Er och döda Er”, osv. Ser Ni, samma Insegel som öppnas.

180 I det sjätte Inseglet, nu, är det vi kommer till nu, Matteus 24:29 och 30. 24, och låt oss få 29 och — och 30. Här är vi.

Nu, nu ska vi också ha tag i Uppenbarelsboken 6:12 till 17.

181 Det där är exakt det, som vi just läste. Lyssna nu till det här, nu, som Jesus sa i Matteus . . . :29, 24:29 och 30!

Omedelbart efter de där dagarnas vedermöda . . .

182 Vad? Då den här vedermödan, den här amatörvedermödan, som de har gått igenom här, ser Ni.

. . . ska solen förmörkas, och månen ska inte ge sitt ljus, och stjärnorna ska falla från himlen, och himlarnas makter ska bäva.

Och sedan ska Människosonens tecken visa sig på himlen, och sedan ska alla jordens stammar sörja, och de ska se Människosonen komma i himlens skyar med makt och stor härlighet.

183 Läs nu här borta i Uppenbarelseboken, nu, det — det Sjätte Inseglet, det som vi var på precis nu!

Och . . . se, då han hade öppnat det sjätte inseglet, och se, det blev en stor jordbävning, och solen blev svart som en säck av hår, och månen blev som blod.

Och himmelens stjärnor föll till jorden, precis som då ett fikonträd faller sina omogna fikon, då det skakas av en stark vind.

Och himlarna vek undan som en bokrulle, då den rullas ihop, och vartenda berg och varenda ö flyttades från sin plats.

Och jordens kungar och de stora männen och de rika männen, och chefskaptenerna och de mäktiga männen och varenda slav och varenda fri man gömde sig i hålor och i bergets klippor.

Och sa till bergen och klipporna: ”Fall över oss och göm oss för hans ansikte, som sitter på tronen, och för Lammets vrede — vrede!”

För hans vredes stora dag har kommit, . . . vem ska kunna bestå?”

184 Precis fullkomligt, gå raka vägen tillbaka, se efter vad Jesus sa här nu i Matteus 24:29! Lyssna! ”Efter”, det här Eichmann-fallet osv.

Omedelbart efter de här dagarnas vedermöda ska solen förmörkas . . . månen ska inte — ska inte ge sitt ljus, . . . stjärnorna ska falla från himlen, . . . himlens makter ska bäva.

Se upp nu!

Och då ska Människosonens tecken visa sig på himlen, och de ska se, och de . . . och då ska alla jordens stammar sörja, och de ska se Människosonen komma i himlens skyar med stor makt och härlighet.

Och . . . sända ut sina änglar, osv. och med ett . . . ljud av en basun, och . . . ska samla ihop dem . . . fyra vindar, . . . strävade tillsammans.

185 Ser Ni, precis exakt, då man jämför vad Jesus sa i Matteus 24, och vad uppenbararen här öppnade i det Sjätte Inseglet, är det precis exakt. Och Jesus talade om Vedermödans period. [Broder Branham knackar på predikstolen tre gånger. — Utg.] Förstår Ni?

186 Först frågade han, när de här sakerna skulle bli, när templet skulle tas bort. Han besvarade det. Nästa sak han frågade om, när tiden skulle komma . . . Där kom martyrtidsåldern. Och när det här skulle ske, när antikrist skulle uppstå, och när antikrist skulle ta bort templet.

187 Daniel, hur skulle vi inte kunna gå tillbaka och ta upp Daniel här, då han sa det där, den här fursten, som skulle komma. Ni läsare känner till det där. Och vad skulle han göra? Han skulle ta bort det dagliga offret, och allt som skulle äga rum under den tiden. Sa . . .

188 Jesus till och med talade om det här, underströk det. Han sa: "Då Ni ser styggelsen, som åstadkommer förödelse, som profeten Daniel talade om, stå på den heliga platsen." [Broder Branham knackar på talarstolen tre gånger. — Utg.] Vad är det där? Omars moské stod på tempelplatsen, då de brände ner den. Han sa: "Låt dem, som är uppe i bergen. . . Låt dem, som är uppe på hustaket, inte komma ner för att ta saker ur huset, eller den som är på fältet vända tillbaka! För det kommer att bli en vedermödans tid!" Förstår Ni? Och alla de här sakerna skulle äga rum, flyttade fram dem nu och bekräftade det, tillbaka till den här öppningen av det Sjätte Inseglet.

189 Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till det här. Jesus. . . Ifråga om imorgon kväll, nu, om Det Här, så utelämnade Jesus undervisningen om det Sjunde Inseglet. Den finns inte här. Ge akt på det! Han fortsätter direkt med liknelser nu, efter det där. Och Johannes utelämnade det Sjunde Inseglet. Det sjunde, sista, det Sjunde Inseglet, det där kommer att vara någonting stort. Det är inte ens skrivet, ser Ni. Utelämnade det Sjunde Inseglet, de gjorde det båda två. Och uppenbararen, då Gud bara sa, att det var . . . Johannes sa: "Det var bara tystnad i Himmelen." Jesus sa aldrig ett ord om det.

190 Lägg märke till det nu, tillbaka till den 12:e versen, lägg märke till det, inget Väsende. Det där är den 12:e versen, som börjar med vårt Insegel, att få se det öppnat. Inget som liknade ett Väsende, några levande Skapelser, finns representerade här heller, liksom det var med det Femte Inseglet. Varför? Det här hände på andra sidan om Evangeliets tidsålder, i Vedermödans period. Det här Sjätte Inseglet är Vedermödans period. Det är det, som sker. Bruden har farit. Förstår Ni? Det finns ingen levande Skapelse eller någonting där för att säga det. Det är bara. . . Nu arbetar inte Gud med Församlingen längre. Den har farit.

191 Han arbetar med Israel, ser Ni. Ser Ni, det här är den andra sidan, det här är då Israel tog emot Budskapet om kungariket genom de två profeterna i Uppenbarelseboken 11. Kom ihåg, att Israel är en nation, Guds tjänare, nationen. Och då — då — då Israel hämtas in, kommer det att vara en — en nationell affär.

192 Israel, kungarikets tidsålder, är där David. . . Davids Son sitter på tronen. Det är orsaken till, att den där kvinnan ropade: "Du Davids Son!" Och David ska . . . Davids Son! Gud svor vid Sig själv till David, att Han skulle låta Sin Son uppstå, som skulle ta hans tron. Det skulle vara en evig tron. Förstår Ni? Den

skulle inte ha något slut. Salomo gav det i en förebild i templet. Och Jesus bara sa till dem här, att det är: ”Det skulle inte vara en sten kvar på en enda av dem.” Men Han försöker tala om för dem här, vad . . . Han kommer tillbaka.

”När kommer Du tillbaka?”

¹⁹³ ”De här sakerna kommer att äga rum, innan jag kommer tillbaka.” Och här är de!

Nu är vi i Vedermodans tid.

Kom ihåg, då kungariket sätts upp på jorden . . .

¹⁹⁴ Det här kan nu vara litet chockerande. Och om det finns en fråga, och Ni – Ni kan fortfarande fråga mig, om Ni vill lägga upp frågan, efter att det var sagt, och Ni just kom på det. Om Ni inte gjorde det, vet Ni det inte redan.

¹⁹⁵ Under Tusenårsrikets tid är det Israel, som är en nation, de tolv stammarna som nationen.

¹⁹⁶ Men Bruden är i palatset. Hon är Drottningen nu. Hon är gift. Och alla på jorden ska komma in i den här staden, Jerusalem, och ska hämta in dess härlighet dit in. ”Och portarna ska inte stängas om – om – om natten, för där kommer inte att vara någon natt.” Förstår Ni? Portarna kommer alltid att vara öppna. ”Och jordens kungar”, Uppenbarelseboken . . .;22, ”för in sin ära och härlighet i den här staden.” Men Bruden är där inne hos Lammet. Oj, oj! Man kan se det där där inne. Inte . . . Bruden kommer inte att vara där ute och arbeta i vingårdarna. Nänämansen, Hon är Bruden. Hon är Kungens Drottning. Det är de andra, som arbetar där ute, nationen, inte Bruden. Amen. All right.

¹⁹⁷ Lägg märke till de här budbärarna nu, de här budbärarna i Uppenbarelseboken . . .:12, de här två profeterna, de kommer att predika: ”Kungariket är nära!” Förstår Ni? Himmels Kungarrike ska sättas upp. Tiden, de sista tre och ett halvt åren av Daniels sjuttionde vecka, som utlovats åt judarna, hans folk. Kom nu ihåg, att för att bevisa det där, att det här är Daniels sista del av den sjuttionde veckan. Jag har en fråga om det där för morgondagen. Förstår Ni?

¹⁹⁸ Nu var sjuttio veckor utlovade, vilka var sju år. Och mitt i de sju veckorna, skulle Messias huggas av, för att göras till ett offer. Han skulle profetera tre och ett halvt år, och då skulle Han huggas av, som ett offer för människorna. Och det är fortfarande fastställt, att tre och ett halvt år fortfarande är bestämda åt Israel. Så, då Messias höggs av, blev juden förblindad, så att han inte kunde se, att det där var Messias.

¹⁹⁹ Och då, då Messias höggs av, då kom Evangeliet och nådens tidsålder till hedningen. Och de kom ner, och Gud drog en *härifrån* och *därifrån*, och *härifrån* och *därifrån*, och la undan dem under budbärarna, och *härifrån* och *därifrån*, och la undan dem under budbärarna.

200 Och Han sände ut den förste budbäraren, och han predikade, och en basun ljöd, liksom vi tar fram det om en stund. Och så förklarade basunen krig. Basun betyder alltid krig. Budbäraren, ängeln kom till jorden, budbäraren för tiden, liksom Luthers, liksom vilken som helst av budbärarna, som vi har talat om. Vad gör han? Han anländer, och ett Insegel öppnades, uppenbarades, en basun ljöd, krig förklarades, och iväg far de. Och så dör budbäraren. Han beseglar iväg sin grupp, de sätts in. Och en plåga faller över dem, som avvisade Det. Förstår Ni?

201 Sedan fortsätter det, de organiserar sig, får en organisation till. Vi har just kommit igenom det. Sedan kommer de ut här med en annan makt, ser Ni, en annan makt, en annan församlingens tidsålder, en annan verksamhet. Då, då han gör det, kommer Gud fram med Sin verksamhet, då antikrist kommer med sin. Ser Ni, *anti* är ”emot”. De verkar sida vid sida.

202 Jag vill, att Ni ska lägga märke till en liten sak. Precis omkring den tiden, då — då Kain kom till jorden, kom Abel till jorden. Jag vill, att Ni ska lägga märke till, att precis omkring den tiden, då — då Kristus kom till jorden, kom Judas till jorden. Omkring den tiden, då Kristus lämnade jorden, lämnade Judas jorden. Precis omkring den tiden, då Den — Den Helige Ande föll, föll antikrists ande. Precis omkring den tiden, då Den Helige Ande uppenbar Sig här i den yttersta tiden, visar antikrist färg, kommer upp genom politik osv. Och precis vid den tiden, då antikrist kommer in på str. . . in på scenen fullt ut, kommer Gud helt och fullt in för att återlösa det alltsammans. Ser Ni, de bara verkar, bara verkar samtidigt. Och de är där båda två, sida vid sida. Kain och Abel! [Broder Branham slår ihop sina händer en gång. — Utg.] Kråkan och duvan på arken! Judas och Jesus! Och vidare framåt bara, kan man ta det. Bara . . .

203 Här var Moab och Israel, båda två. Moab var inte en hednisk nation. Nänämensan. De offrade samma offer, som Israel offrade. De bad till samme Gud. Exakt. Moab kall-. . . Det var en av Lots döttrar, som sov tillsammans med sin far och fick ett barn. Och det barnet kallades för Moab. Och från honom härstammade moabiternas ras, Moabs land.

Och då såg de Israel, sin återlöste broder, komma.

204 De var fundamentalister. De var ett stort samfund. Israel hade inget samfund, hon bodde bara i tält och var som helst. Men Moab hade de höga tjänstemännen, kungar osv. Och de hade Bileam där uppe, en — en falsk profet. Och de hade allt det här. Så de kom ner dit för att förbanna sin lille bror, som var på väg till löftelandet, på väg till sitt löfte.

205 Och han gick och frågade dem: ”Kan jag få gå igenom Ert land? Om mina kor dricker vatten, ska jag betala för det. Om de slickar i sig gräs, ska vi betala för det.”

206 Han sa: ”Nej. Ni får inte hålla någon serie väckelsemöten så där häromkring. Det är riktigt. Ni ska inte få hålla någonting sådant häromkring.”

207 Och ge sedan akt på, vad han gjorde! Han kom raka vägen tillbaka i form av Jesabel och kom ner genom den där falske profeten, och fick Guds barn att göra fel. Och gifte in moabitiska kvinnor i — i Israel, och förorsakade äktenskapsbrott.

208 Och han gjorde samma sak i samma tidsålder på resan, på vägen till Löfteslandet, som vi är på. Vad gjorde han? Den falske profeten kom raka vägen fram och förenade och kallade på den protestantiska församlingen, och åstadkom samfund, precis exakt vad de gjorde där fordom. [Broder Branham knackar på talarstolen fyra gånger. — Utg.]

209 Men lilla gamla Israel fortsatte raka vägen framåt ändå. Hon drev omkring i öknen en lång tid, och alla de där gamla krigarna måste dö bort, men hon gick raka vägen in i löfteslandet. Ja. Ja. Ge akt på dem alla till vapen precis innan de gick över Jordan! Ha ha! Jag tycker om det där. Nu kommer vi fram till den där tidsåldern just nu, här nu. Lägg märke till det!

210 Nu finner vi, att den tiden, de sista (som jag sa) tre och ett halvt åren av Daniels sjuttio veckor.

211 Låt mig förklara det där litet närmare nu, för jag ser någon här, som alltid gav akt på det där, och jag — jag vill försöka förklara mig, en lärare.

212 Lägg märke till, när de sjuttio veckorna kom in! Då Daniel såg synen om den kommande tiden och judarnas ände, men han sa, att det var bestämt sjuttio veckor. Som är sju år. Mitt i den, å, Messias skulle vara här, rättare sagt skulle huggas av som offer. Nu är det exakt, vad som ägde rum.

213 Då arbetade Gud med hedningarna, tills de tog ut ett folk åt Hans Namn. Så snart som Hednaförsamlingen är uttagen, har Han tagit upp Församlingen.

214 Och då Han gjorde det, den sovande jungfrun, församlingen själv. . . Bruden for upp. Och församlingen själv sattes i ”det yttre mörkret, där det är gråt och klagan och tandagnisslan.” På samma gång faller Vedermodan över de där människorna.

215 Och medan Vedermodan faller, kommer de här två profeterna i Uppenbarelseboken 11 in där, för att predika Evangeliet för dem. Och de predikar ettusenett hundra. . . sextio dagar. Förstår Ni? Nåväl, det är exakt, med trettio dagar i månaden som den riktiga almanackan har, är det exakt tre och ett halvt år. Det är Daniels sjuttionde del, sista delen av den sjuttionde veckan. Förstår Ni?

Gud har inte haft med Israel att göra här i. Nänämensan.

216 En broder frågade mig för inte så länge sedan, sa: ”Bör jag fara till. . .” En broder här i församlingen, en dyrbar, kär

broder, han sa: ”Jag — jag vill fara till Israel. Jag tror det är ett uppvaknande där.”

217 Någon sa till mig: ”Broder Branham, Du borde fara till Israel nu. De skulle se det.” Ser Ni, man kan inte göra det.

Jag stod just där, och jag tänkte . . .

218 De där judarna sa: ”Om jag . . . Nåväl, om det är så, att Jesus är — är Messias”, sa de, ”så låt mig se Honom göra en profets tecken! Vi kommer att tro på våra profeter, för det är, vad det är meningen, att de — att de ska vara.”

219 ”Vilket tillfälle”, tänkte jag. ”Här far jag!” Då jag kom nästan dit, riktigt nära det, nästan . . . Jag var, nåväl, jag var i Kairo. Och jag hade min biljett i min hand till Israel. Och jag sa: ”Jag, jag ska fara, få se om de frågar efter det där, om de kan få se en profets tecken. Vi ska se, om de kommer att ta emot Kristus.”

220 Lewi Pethrus från församlingen i Stockholm sände dem en miljon Biblar.

221 Och de där judarna kom in där! Ni har sett bilden. Jag har den på rullen just här bakom nu, *Tre minuter före midnatt*. Och de där judarna kom in från hela världen, överallt, började samlas in där borta.

222 Sedan England hade gått in dit, under general Allenbys tid, i *Världskrigets nedgång*, i den andra volymen tror jag det är, och de kapitulerade, turkarna kapitulerade, då gav han det tillbaka åt Israel. Och hon har vuxit som nation, och nu är hon en fullkomlig nation, har sina egna pengar, valuta, flagga, armé och allting annat. Förstår Ni?

223 Och de här judarna, som kom tillbaka till hemlandet, de var . . . Det första, då de for ner till Iran, och inne där nere, för att få dem frågade de . . . De sa . . . Han sa . . . De ville ta dem tillbaka till Israel, ge dem deras plats, ta dem tillbaka till deras land, Palestina, där det är meningen, att de ska vara.

224 Och kom ihåg, att så länge som Israel är ute ur det landet, är hon ute ur Guds vilja, liksom Abraham, som det gavs åt. Och då . . .

225 De ville inte gå ombord på det där planet. De hade aldrig sett någonting liknande. Det var en gammal rabbin, som gick ner dit och sa: ”Vår profet sa till oss, att då Israel för hem, skulle det vara ’på en örns vingar’”, på planet, en väg hem.

226 Där är hon nu och bygger. Fikonträdet som restaureras! Amen! Davids gamla sexuddiga stjärna fladdrar!

227 ”Hedningarnas dagar räknade, överhopade med skräck!” Vedermodans period står för dörren!

228 Och jag står just här, och Inseglen håller på att öppnas, Församlingen är redo att ta sin flygtur i luften!

229 Och Vedermödan sätter in, då kommer Gud ner och drar ut de etthundrafyrtiofyrtusen därifrån. Amen! Där, å, det är fullkomligt! Ser Ni, var Inseglen tar fram det nu, ser Ni, öppnar det? Det här är nu de sista tre och ett halvt åren till folket. Det är också, om Ni lägger märke till det, den tid, då Gud kommer att kalla de där etthundrafyrtiofyrtusen judarna under de här tre och ett halvt åren.

230 Ser Ni, Han har inte haft med dem att göra alls. De har inte haft någon profet. De kommer inte att tro på någonting annat än en profet. Man lurar inte dem. Så de kommer att höra på en profet, jajamensan, och det är alltsammans. Det där, Gud sa till dem det i begynnelsen, och de står fast vid det.

231 Han sa: "Herren, Din Gud, ska låta det uppstå en Profet ibland Er, lik mig." Moses sa så. Och han sa: "Honom ska Ni höra på. Och vem som helst, som inte kommer att höra på den Profeten, ska utrotas ur folket." Det är riktigt.

232 Och, ser Ni, deras ögon måste förblindas, annars skulle de ha känt igen Honom. Istället för det, att bli förblindade, blev de. . . . Det där lät Satan komma över dem, och de sa: "Han är en spåman, Beelsebul. Låt hans blod komma över oss! Vi vet, att det inte är någonting med honom." Förstår Ni?

233 Och det stackars folket blev förblindat. Det är orsaken till Eichmann-gruppen och hela den där gruppen, som dödades på den tiden. De hade rätt att komma in, deras egen Fader måste förblinda deras ögon, så Han kunde få tag i oss.

234 Det där är nästan det mest gripande i Skrifterna. Tänk bara på judarna där, som ropade efter sin egen Faders Blod, deras egen Guds, som hängde där blödande! Titta: "Där korsfäste de Honom.", säger Bibeln. Det där är fyra av de största orden. Titta! "Där", Jerusalem, den heligaste staden i världen. "De", det heligaste folket i världen. "Korsfäste", den brutalaste döden i världen. "Honom", den viktigaste Personen i världen. Förstår Ni? Varför? De religiösa människorna, den största religionen i världen, den enda sanna religionen i världen, stod där och korsfäste just den Gud, som deras Bibel sa skulle komma.

235 Varför såg de det inte? Bibeln säger oss, att Gud förblindade dem, så de inte kunde se det. De. . . Han sa: "Vem av Er kan anklaga mig för synd?" Med andra ord: "Om jag inte hade gjort exakt det, som det är förutsagt, att jag ska göra, så tala om det för mig!" *Synd* är "otro". Han hade gjort exakt det, som Gud sa till Honom, men de kunde inte se det.

236 Då man nu talar med folk, är det precis som att kasta vatten på en ankas rygg. Förstår Ni, vad jag menar? Det är en beklagansvärd sak, då man ser de här nationerna och folket, som de bär sig åt, så formella och religiösa! Men talar inte Den Helige Ande om det där för oss? "De kommer att vara obetänksamma, högmodiga, nöjeslystna mer än de älskar Gud, trolösa, falska

anklagare, hämningslösa och förakta dem, som är goda. De ska ha en form av gudsfruktan men förneka Evangeliets Kraft." Han sa: "Från sådana, vänd Er bort ifrån dem!"

²³⁷ Här är vi, de här samfundsmänniskorna förvränger det. De tar all härligheten och Kraften, placerar Det fordom hos apostlarna och resten av Det borta i Tusenårsriket. Det är precis som en människa, som jag sa tidigare, en människa prisar alltid Gud för det, som Han har gjort, ser fram emot vad Han ska göra, och struntar i det, som Han gör just nu. Det är exakt så. Människan är fortfarande densamma.

²³⁸ Där stod de där judarna där och sa: "Åra vare Gud! Å", i 6:e kapitlet i Johannes Evangelium, de sa: "Våra fäder åt manna i öknen!"

Och Jesus sa: "De är döda varenda en."

²³⁹ "De drack vatten ur Klippan i öknen och allting."

²⁴⁰ Han sa: "Jag är den Klippan." Det är riktigt. Amen. Han sa: "Men jag är Livets Bröd, som kom från Gud ut ur Himmelen, Livets Träd från Eden där borta. Om en människa äter det här Brödet, ska hon inte dö. Jag ska låta henne uppstå i den yttersta tiden." Och ändå kunde de inte se det! Det är riktigt.

²⁴¹ Messias själv stod där och talade deras hjärtas ord, och sådana saker, som visade, att Han var Messias, precis det som det var meningen, att Messias skulle göra!

²⁴² Och de stod där med sina händer bakom sig, och: "Äsch! Det kan det inte vara. Nej, nej. Han — han — han kom inte i den rätta trenden. Ser Ni, han kom från Betlehem. Och han — han är ingenting annat än ett utomäktenskapligt barn. Och det där är djävulen, som arbetar med honom. Vi — vi vet, att han är galen. Han är tokig. Han har en ond ande." Förstår Ni? Deras ögon var faktiskt förblindade för det där.

²⁴³ Men de väntar ju på sin profet, nu. Och de kommer att få det, kommer att få två av dem. Det är riktigt.

²⁴⁴ Lägg nu märke till det igen nu också, då de här judarna . . . Jag ska ge Er en liten symbol till, så Ni kan inse, att det är judar här borta nu, på den här sidan om Borttryckelsen. Ge akt på vad som sker! Det är också symboliserat . . . Vi ska inte ta oss tid till att göra det, för den — den tar slut för oss. Även symboliserat i . . . I det som kallas "Jakobs bekymmer". Titta nu! De här judarna här har . . . Lägg märke till det! Å, det är en . . .

²⁴⁵ Jag — jag — jag kommer att ta bara litet grand tid här, ser Ni. Det gör mig nervös, då jag börjar hoppa omkring så där. Och . . . Förstår Ni? Lägg märke till det! Jag vill, att Ni ska förstå det. Och jag — jag — jag bara . . . Nåväl, Gud kommer att visa Er det, det är jag säker på. Titta!

²⁴⁶ Jakob hade förstfödsörätten. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Men han var förvisso en liten skojare med

den. Förstår Ni? Han gick ner, och han bedrog sin pappa. Han bedrog sin bror. Han gjorde allting. Men ändå, rent lagligt hade han den, för Esau hade sålt ut den. Men sedan, då han går dit ner för att arbeta för sin svärfar, la han de där poppel-spöna i vattnet, för att få den där dräktiga boskapen osv. att föda fläckiga kalvar. Och å, Ni vet allting han gjorde så där, bara för att – att tjäna pengar. Se upp nu! Nu var han bortkörd från de sina.

²⁴⁷ Nu är det en förebild till judarna, nu. Han är en som är efter pengar. Jag bryr mig inte om hur han får tag i dem, han kommer att få dem. Han kommer att få en levande för att få tag i dem. Nu vet Ni det. Han är en liten skojare, det är alltsammans. Gosse, ha ingenting med honom att göra! Han – han kommer att få tag i Dig, gosse. Jajamensan. Varför? Han måste vara så. Det är den sortens ande, som dominerar.

²⁴⁸ Precis exakt liksom de där reformatorerna inte kunde förstå det här Ordet, därför att det där var människans ande, som sändes till dem.

²⁴⁹ Det är örn-tidsåldern, som får Ordet och uppenbarelsen. Alla som förstår det där, räck upp Era händer, så jag . . . Det är bra. Det är fint. Förstår Ni? Det är bra. Nu, ser Ni, om man kan komma tillbaka hit under de här Inseglen, om De någonsin blir . . . Då de öppnas, kan man se exakt, vad Gud gör, vad Han har gjort, vad Han kommer att göra. Här är det, exakt.

²⁵⁰ Och det är orsaken till, att människor uppförde sig så där, därför att det där är den ande, som är förutsagd för den tidsåldern, att den ska vara över dem. De kunde inte göra någonting annat.

²⁵¹ Jag tänker på Johannes, Paulus och dem, den där lejon-Anden där, l-e-j-o-n-e-t som stod där, Ordet självt.

²⁵² Paulus stod fast vid det Ordet och sa: "Jag vet detta, att det kommer att bli falska bröder, som uppstår ibland Er, som går omkring. Och vad de kommer att göra, samfund och allting annat ibland Er, och vad de kommer att göra. Och det kommer att pågå till den yttersta tiden och en fruktansvärd tid." Varför? Han var profet. Där stod det där Ordet i Honom. Hur det skulle sluta långt där borta, han sa: "Falska män ibland Er själva kommer att uppstå och tala saker och dra iväg bröder, som är lärjungar." Det där är exakt antikrist. Det gjorde precis exakt det.

²⁵³ Lägg märke till det sedan de gick in i vedermödans mörka tidsålder! Vad var det? Det fanns ingenting, de kunde göra. Rom ägde . . . Han hade den religiösa makten, och han hade den politiska makten. Det fanns ingenting, de kunde göra utom att bara arbeta för att hålla sig vid liv och ge sig själva som offer. Det var en oxe. Det där var allt, de kunde göra. Det där var det slags ande, de hade, Guds Ande, oxen.

²⁵⁴ Så kom här reformatorerna, människohuvudet, skarpsinnig, vis. Martin Luther, John Wesley osv., Calvin, Finney, Knox,

resten av dem. Här kom de fram, och då de gjorde det, var de reformatorer. De kom fram och reformerade, förde människor ut.

²⁵⁵ Och vände helt om, exakt liksom de gjorde där fordorm, och gifte in sig med henne om igen, i deras samfundssystem, precis exakt. Bibeln säger så. Hon var en "sköka", och sedan fick hon "prostituerade", döttrarna, precis exakt.

²⁵⁶ Och Gud sa: "Jag — jag gav henne tid att omvända sig, och hon gjorde det inte. Så jag kommer att ta henne och hennes avkomlingar och kasta dem dit, där de hör hemma." Det är exakt så. Det där, nu, Gud sa det där under det här, ser Ni, under Inseglet. Nu var hon där. Vi finner, att Han gör så där, och Han kommer att göra det. Och de är allesammans på väg åt det där hållet.

²⁵⁷ Men till alla dem, som har sina namn i Livets Bok, kommer Gud att ropa. De kommer att höra Det. "Mina får hör min Röst.", sa Jesus. Det enda vi måste göra, är att göra ett får-rop. Getterna känner inte igen Det. Lägg märke till det! Men, ser Ni, får-ropet, "Mina får hör min Röst." Varför? Vad är Rösten? Jag vill tala om för Er, vad en Röst är. En Röst är ett — är ett andligt tecken.

²⁵⁸ Han sa till Moses: "Om de inte kommer att höra det första tecknets Röst, kommer de att höra det andra tecknets Röst."

²⁵⁹ "Mina får hör min Röst." Då det är meningen, att de här sakerna ska äga rum i den yttersta tiden, känner Guds får igen Det. Jajamensan. Förstår Ni? De — de känner igen Det. "Mina får känner mig." Förstår Ni? "En främmande kommer de inte att följa." Följ inte de där främlingarna! Det måste vara ett bekräftat tidens tecken, och de ser Det. Lägg nu märke till det, nu!

²⁶⁰ Jakob nu, då han kom upp nu, innan man visste ordet av fick han en längtan till att gå (vart?) tillbaka till hemlandet.

²⁶¹ Å, det är exakt vad Israel har gjort! Det är — det är . . . Det där är Israel. Jakob är Israel. Han fick bara sitt namn ändrat, som Ni vet. Förstår Ni? Och han har . . .

²⁶² Han kom dit ut, och han fick tag i alla pengar, han hade och han kunde få, och tog dem på vilket sätt han kunde, från sina släktingar eller vem som helst annars. Så genom att luras, stjåla, ljuga, på vilket sätt han än kunde komma över dem, fick han tag i dem. Förstår Ni? Det gjorde han.

²⁶³ Och då han sedan börjar gå tillbaka hem, kom han att få en hemlängtantans känsla i sitt hjärta. Men då han började gå tillbaka, på sin väg tillbaka, mötte han Gud, då blev hans namn ändrat. Förstår Ni? Men vid den här tiden var han så bekymrad, för han var rädd, att Esau skulle komma efter honom. Förstår Ni?

²⁶⁴ Och — och ge akt, ge akt på pengarna, förslaget om pengar! Precis liksom juden kommer att försöka skapa det här förbundet med — med Rom, ser Ni, i sitt förslag om pengar. Lägg märke

till det! Att Esau inte behövde hans pengar, det gör inte Rom heller. Hon har världens rikedom i sin hand. Förstår Ni? Men det fungerade inte.

265 Men nu finner vi, att Israel i den där bekymmersamma tiden, då han var Jakob, brottades han med . . . som fick tag i Någonting, som var äkta. Det var en Man, som kom ner. Jakob fick sina armar omkring Honom, och han stannade kvar där. Och — och — och Mannen sa: ”Jag måste gå nu. Det börjar dagas.” Å, den där dagbräckningen! Förstår Ni? Det började dagas.

266 Men Jakob sa: ”Jag — jag kommer inte att lämna Dig. Du, Du kan inte gå. Jag kommer att stanna kvar hos Dig.” Förstår Ni? ”Jag vill ha saker ändrade här.”

267 Det där är de etthundrafyrtiofyrtusen, den där pengainriktade skaran osv., då de ser den sanna, äkta saken, man kan få tag i. Där står Moses, och där står Elia. Amen! De kommer att brottas med Gud, tills etthundrafyrtiofyrtusen av Israels stammar kallas ut just där.

268 Det där är precis före Vedermodans period, ser Ni, (å, så underbart) också, ”Jakobs bekymmer”.

269 Det är här de etthundrafyrtiofyrtusen kallas ut. De, predikanterna, de där två profeterna, de predikar som Johannes Döparen. Himmels Rike är nära. Omvänd Er, Israel! Omvända sig från vad? ”Omvänd Er från Era synder, Er otro, och vänd tillbaka till Gud!”

270 Låt oss nu komma ihåg någonting här! De här stora händelserna i naturen har hänt tidigare. I den här 12:e versen här, ser Ni, ”Solen blev svart som en hårsäck.” Jämför det här nu!

271 Kom nu ihåg, att det inte sker i hedningarna! Det är Israel. Låt mig visa Er! Kom nu ihåg, att jag sa, att det kallar ut de etthundrafyrtiofyrtusen! Förstår Ni? Den här tiden nu är Vedermodan, som ska göra det. Och det här talar om, vad som händer i denna Vedermoda.

272 Låt oss nu slå upp 2 Mosebok 10:21-23! Och ge här akt på, då . . . 2 Mosebok är naturligtvis då Israel kom ut, höll på att tas ut. 2 Mosebok, 10:e kapitlet och den 21:a, 23:e versen. Jag är så ivrig och ropar, då jag skriver ner de här anteckningarna, att ibland får jag dem hopblandade. All right, 2 Mosebok 10:21-23. All right, här sätter vi igång, 21 och 23.

Och HERREN sa till Moses: ”Räck ut din hand mot himlen, så att det blir mörker över Egyptens land. ja mörker som kan kännas!”

Och Moses räckte ut sin hand mot himlen, och det kom ett tjockt mörker i hela Egyptens land tre dagar. (Förstår Ni?)

Nu, såg de inte varandra, inte heller reste någon sig från sin plats i tre dagar, men . . . Israels barn hade ljusst i sina bostäder.

273 Lägg märke till det, precis exakt, kom nu hit bort: ”Och solen blev så svart som en hårsäck.”! Ser Ni, samma sak! De här händelserna i naturen, vad var det? Vad? Då sådant händer i naturen, har Gud kallat Israel. Förstår Ni? Gud kallar ut Israel. Nu, ”Solen så svart som . . . hår.” Nu skulle Gud just befria Israel där, all right, ta dem ut ur deras fiendes hand, vilken var Egypten den gången.

274 Här tar Han nu ut dem ur den romerska handen, som de hade gjort sitt avtal med. Samma sak händer. Det är plågorna, tiden då de här plågorna kommer att kalla, som kommer att plåga den här gruppen av hedningar. Om vi hade tid, skulle jag kunna visa, vad som kommer att hända med den där hednaförsamlingen.

275 Bibeln säger att: ”Draken, Satan, var vred (det är arg) på kvinnan (juden, Israel), och han sprutade vatten från sin mun, trängsel och folkskaror, som gick för att förklara krig mot kvarlevan av kvinnans säd.” Uppenbarelseboken 13. Se där nu, vi har det där. Och det är då Israel sänder sin . . . Jag menar, att Rom sänder sin armé efter kvarlevan, kvarlevan av kvinnans säd.

276 Se upp nu! Första gången i deras fiendes händer, då Han höll på att befria dem, blev solen som en hår- . . . svart som en hårsäck. Det här är nu andra gången, slutet på Vedermodans period.

277 I Daniel 12 nu. Om vi hade tid, skulle vi kunna läsa det. I Daniel, den 12:e — 12:e versen. . . 12:e kapitlet, rättare sagt. Daniel sa: ”Varenda en, som fanns skriven i Boken, skulle bli befriad.” Kom nu ihåg, att Daniel nu talar om den här perioden, då de här . . . det är meningen, att den här saken ska ske, då Israel ska befrias, vid slutet av deras sjuttionde vecka. Och det är då, det är meningen, att de ska befrias. Titta nu! Låt oss komma till Daniel 12 här, bara en minut!

Och vid den tiden ska Mikael stå upp, den store fursten, som stod för barnen . . . för — för ditt folks barn (ser Ni, det är judar), och det ska bli en . . . vedermöda, som . . . aldrig har varit, så länge det funnits en nation ända till den tiden, . . .

278 Jämför nu det där med exakt vad Jesus sa, Matteus 24! ”Där ska bli en vedermödans tid, som aldrig hade varit, så länge det fanns en nation.” Titta på det Sjätte Inseglet, ser Ni, samma sak, en vedermödans tid. Lägg märke till det!

. . . så länge det funnits en nation ända till den tiden, och vid den tiden ska ditt folk . . . (Nu i det här sjuttionde, sista delen av det sjuttionde året.) . . . ska

ditt folk befrias, varenda en, som ska finnas skriven i boken.

279 De förutbestämda, ser Ni, som är skrivna i Lammets Livsbok, ska befrias vid den tiden.

Och många av dem, som sover i jordens stoft ska vakna, och somliga till evigt liv och somliga till evig skam och förakt.

Och nu ska de visa då skina liksom fästenas klarhet, och — och de som omvänder många till rättfärdighet ska skina liksom stjärnorna i evighet.

280 Sedan fortsatte det där, sa till Daniel att ”stänga igen Boken”, för han skulle få vila för sin del till den tiden.

281 Nu, ser Ni, gör det ingen skillnad, om man lever, eller om man dör. Man kommer fram i alla fall. Förstår Ni? Var inte . . . Det där att dö är ingenting för en kristen. Han dör inte i alla fall. Förstår Ni?

282 I Daniel 12, nu, står det, att varenda en, som fanns skriven i Boken, skulle bli befriad.

283 Här ska Gud just befria Sin andre son, Israel, efter Vedermödan. Ser Ni, andra gången, Israel, Hans . . . Israel är Hans son. Det vet Ni. Israel är Guds son, så Han kommer att befria honom här i Vedermödans period, precis exakt på samma sätt, som Han gjorde nere i Egypten.

284 Låt oss nu stanna här igen, och — och få tag i någonting annat, innan vi så tar det med oss hem! Se nu upp här! De här två profeterna, titta vad de kommer att göra nu, precis liksom Moses och dem gjorde där nere! ”Och det gavs mig ett rör. . . .” Och 3:e versen i 11:e kapitlet.

Och jag ska ge kraft åt mina två vittnen, så att de ska profetera ettusentvåhundrasextio dagar, klädda i säcktyg.

Dessa är de två olivträden, . . .

285 Ni kommer ihåg det där och att Serubbabel osv. skulle återuppbygga templet.

. . . och de två ljusstakarna, som står framför jordens Gud.

. . . om någon . . . göra, dem illa, går eld ut ur deras mun. . .

286 Kom ihåg, att ut ur Kristi mun kom svärdet, Ordet!

. . . förtär deras fiender, och om någon människa tänker skada dem, måste hon bli dödad på detta sätt.

287 Nu känner vi ju till ”elden”. I det 19:e kapitlet, om Kristi Tillkommelse, ”gick Hans svärd ut ifrån Hans mun”, vilket var Ordet. Är det riktigt? Ordet! Å, om Ni vill få tag i det här

materialet nu, till det där Inseglet imorgon kväll! Ser Ni, Ordet är den sak, som Gud dödar Sin fiende med. Förstår Ni?

288 Titta nu här! Då de här profeterna profeterar där, de . . . Om någon människa behandlar dem illa, skadar dem, ”går eld ut från deras mun”, Den Helige Andes Eld, Ordet. Ordet är Gud. Ordet är Eld. Ordet är Anden. Förstår Ni? ”Går ut ifrån deras mun.”

289 Titta på Moses! Låt oss se, vad som kom ifrån hans mun! De, Israel, måste, så som de gjorde där, jag menar, att Egypten, de behandlade de här judarna illa. Moses . . . Nåväl, de ville inte låta dem gå. Faraos ville inte det. Gud la orden i Mose mun. Ser Ni, det är Guds tankar, som går in i Mose hjärta, nu går han bort för att uttrycka dem, då blir det Ordet. Räckte ut sin hand, sa: ”Varde flugor!”, och här kom det flugor. Titta här!

Och om någon människa gör dem illa, går eld ut ifrån deras mun och förtär deras fiende, . . .

290 Förstår Ni? Där är det. De kan uttala vad de vill, och där händer det. Amen!

. . . och om någon människa . . . göra dem illa, måste de på detta sätt bli dödade.

291 Broder, Gud rider på scenen här!

De har makt att — makt att stänga till himlarna, så att det inte regnar under deras profetias tid, . . .

292 Elia, han vet, hur det ska göras, han har gjort det förr. Amen! Moses vet, hur det ska göras, han har gjort det förr. Det är orsaken till, att de hölls kvar. Nu . . . Amen!

293 Jag skulle kunna säga någonting väldigt bra här, men det är bäst — bäst att jag behåller det tills imorgon kväll. Förstår Ni? All right.

. . . och har makt över vattnen att förvandla dem till blod och att slå jorden med . . . plågor så ofta de vill.

294 Vad är det? Vad kan få till de här sakerna annat än Ordet? De kan göra vad de vill med naturen. Här är det. Det är de, som sätter igång det här Sjätte Inseglet. De avslöjar och öppnar det. Det är Guds Kraft, som orsakar avbrott i naturen. Ser Ni, det Sjätte Inseglet är ett fullständigt avbrott i naturen. Får Ni tag i det nu? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Där är Ert Insegel. Vem gör det? Det är profeterna på andra sidan om Bortryckelsen. Med Guds Kraft, Guds Ord, konfiskerar de bara naturen. De kan skicka jordskalv, vända månen i blod, solen kan gå ner eller vad som helst, på deras kommando. Amen!

295 Var så goda! Var så goda! Förstår Ni? Ser Ni, hur Inseglen öppnades där framme i församlingens tidsålder, hur det visade martyrererna?

296 Och nu står de här två profeterna här med Guds Ord för att göra vad de vill med naturen. Och de skakar jorden. Och det visar

exakt, vem som gör det. Det är Moses och Elia, för där blir deras verksamhet återuppvisad igen, det är båda männen. Oj, oj! Ser Ni det nu? [Församlingen säger: "Amen," — Utg.] Ser Ni, vad det Sjätte Inseglet är? Det är de där profeterna. Lägg nu märke till det! Låt det inte kväva Er! Utan ge akt på, vad som öppnade det där Inseglet, profeter! Förstår Ni? Huitt! Amen! Var så goda!

297 Å, vi lever i örnens tid, broder, upp med huvudet ibland molnen!

298 De öppnade det där Sjätte Inseglet. De har makt att göra det. Amen! Där öppnas Ert Sjätte Insegel. Förstår Ni?

299 Nu faller vi raka vägen tillbaka här, och Jesus sa, att det skulle ske. Långt tillbaka dit i det Gamla Testamentet, borta i Hesekiel, borta i de gamla profeterna, de sa, att det skulle ske.

300 Och här öppnades det Sjätte Inseglet, och de säger: "Ja, det där är någonting mystiskt. Vad gjorde det?"

301 Här är dess hemlighet, profeterna, för Bibeln säger så här. De kan öppna det när de . . . De kan göra vad som helst med naturen, som de vill. Och de gör samma sak, som de gjorde, amen, för de vet, hur det ska göras. Amen! Glory!

302 Då jag såg det där, reste jag mig bara ur stolen och började gå fram och tillbaka på golvet. Jag tänkte: "Herre, så jag tackar Dig, himmelske Fader!"

303 Där är det. Det är så det är. De öppnade det där Sjätte Inseglet. Amen! Ge akt på dem, "Om någon människa gör dem illa, går eld ut ur deras mun.", Ordet. Den Helige Ande kom över apostlarna, ser Ni. "Eld gick ut ur deras mun."

304 Lägg nu märke till, att borta i Uppenbarelseboken 19 ser vi samma sak: "Och ett stort svärd gick ut ur Hans mun.", Ordet. Förstår Ni? Kristi Tillkommelse. "Och Han dödade Sina fiender med Det." Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Nu är Han på väg. Ge akt på Honom nu! All right.

Dessa har makt att tillsluta himlarna, så att det inte regnar under deras profetias tid, . . .

305 Gosse, det är att orsaka avbrott i naturen! Hur lång tid stängde nu den här mannen, Elia, himlarna i? [Församlingen säger: "Tre och ett halvt år." — Utg.] Var så goda, exakt. Hur lång är Daniels sjuttionde, sista delen av de sjuttio veckorna? ["Tre och ett halvt år."] Var så goda, exakt.

306 Vad gjorde Moses? Han — han — han förvandlade vattnet till blod. Han gjorde alla slags kraftgärningar, precis exakt vad som är förutsagt här under det här Sjätte Inseglet. Och här är de i Uppenbarelseboken 11 och gör precis samma sak. Amen!

307 Det finns tre olika ställen i Skrifterna, just där, som smälter samman saken helt. Det där är öppningen av det Sjätte Inseglet. Precis där är det. Amen! Glory! Lägg nu märke till det!

Dessa har makt att tillsluta himlarna under sin profetias tid, så att det inte regnar, och . . . makt över vattnen att förvandla dem till blod, . . . att slå jorden med . . . plågor så ofta som de vill.

308 Oj, Oj! Var så goda! Slå nu upp här borta till plågorna, ser Ni! Hela naturen störs i den här Sjätte Plågan. . . Rättare sagt, det Sjätte Inseglet, som öppnas. Det är exakt, vad som skedde. Titta nu! Den. . .

309 Här ska Gud till att befria Sin son, Israel, på samma vedermödans sätt, som Han gjorde där nere. Han sände Moses dit ner och befriade Israel. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Och han gjorde de här precis samma sakerna. Han sände Elia till Ahab, och sjutusen kom ut. Är det riktigt? ["Amen."] Han sänder dem raka vägen tillbaka hit igen, i Vedermödans tid och kallar ut de etthundrafyrtiofyrtusen.

310 Ser Ni, lägg nu märke till det, mellan Uppen-. . . Rättare sagt mellan det 6:e kapitlet, eller den Sjätte Plågan. . . Inseglet, ursäkt mig! Det Sjätte Inseglet och det Sjunde Inseglet. Det 7:e kapitlet i Uppenbarelsboken, matematiskt riktigt ihopsatt.

311 Precis liksom Amerika är nummer tretton, tretton stater började det med, tretton stjärnor på flaggan, tretton kolonier, tretton ränder. Allting är tretton, tretton. Och det dyker upp här i 13:e kapitlet i Uppenbarelsboken. Det är riktigt. Hon är tretton och en kvinna.

312 Då Han nu skulle till att befria Sin enfödde Son, som var Hans ende födde. Jakob är Hans son, men det här är Hans enfödde Son. Matteus 27, låt oss se, vad Han gjorde där! Matteus, det 27:e kapitlet. Kom nu ihåg, att Hans Son hade blivit slagen och hade blivit plågad, och de hade haft roligt åt Honom. Och nu hängde Han på korset klockan tre på Långfredagens eftermiddag. Det skulle just ske! Matteus, 27:e kapitlet i Matteus och den – den 45:e versen, tror jag, det är.

Från den sjätte timmen blev det nu mörker över hela landet fram till den nionde timmen.

313 Lägg nu märke till precis exakt, vad Han gjorde här fordom nu, i detta! Förstår Ni?

Och jag såg, då han hade öppnat det sjätte inseglet, . . . se, det blev ett stort jordskalv, och solen blev svart som en hårsäck, och månen – och månen blev som blod.

314 Svarthet, mörker! Egypten, svarthet, mörker!

315 Då Gud befriade Jesus på korset, strax innan Han tog upp Honom från återuppståndelsen. Först mörker, solen gick ner mitt på dagen, och stjärnorna ville inte skina. Två dagar senare skulle Han låta Honom uppstå med en mäktig triumf.

316 Sedan solen och månen och stjärnorna och allting i Egypten, allt det där hade ägt rum, befriade Han Israel till löfteslandet.

317 Här är det i Vedermodans period och här står de där profeterna, vilka har Ordets kontroll, som Gud ger dem. De kan bara tala som Gud ger dem Ordet.

318 De är nu inte gudar. De är för tillfället. . . Ett slags amatörgudar är de, för Jesus sa, att de var det. Han sa: ”Ni kallar dem för gudar, som Guds Ord kom till.” Men titta, det är de, som Gud ger Ordet till. Och då han uttalar Det, sker det. Det är alltsammans.

319 Och här är han med ett uppdrag från Gud att slå jorden, med vad han vill (oj, oj), tillsluta himlarna. Och det gör han. Vad är det fråga om? Han tänker ta ut de etthundrafyrtiofyrtusen för återlösning, ur Återlösningens Bok. Och det är under Återlösningens Insegel i det Sjätte Inseglet. Det är det, min käre vän. Det är, det där Sjätte Inseglet, som har varit så mystiskt.

320 Låt oss bara ta. . . Vi har tio minuter till. Låt oss bara ta litet grand, ser Ni! Jag har omkring två, tre sidor. Nå, jag har. . . Ni kan bara se *här*. Jag tror det finns omkring. . . Om det där tror jag, att jag har omkring femton sidor kvar än, som jag skulle kunna komma till. Å, det finns så mycket om det där! Oj, man kan bara fortsätta att gå från ställe till ställe! Men jag är rädd för, att jag kommer att förvirra Er, då jag strör ut alltför mycket av det. Och jag är inte. . . Jag kan inte hålla ihop det, som jag borde.

321 I Jesaja, låt oss ta det här! Profeten Jesaja såg det här Sjätte Inseglet öppnas och talade om Det, som om Det är viktigt eller inte. Förstår Ni?

322 Nåväl, hela saken, hela återlösningensplanen, ligger under de här Inseglen, hela Boken.

323 Kom nu ihåg, att vi har sett, att Jesus såg Det. Är det riktigt? Förstår Ni? Jesus såg Det. Och nu finner vi andra, som såg Det. Vi finner Det symboliserat i — i Jakob. Vi finner Det symboliserat i Egypten. Vi finner Det symboliserat på korset.

324 Låt oss nu gå tillbaka till Jesaja! Jag har en hel massa fler profeter nedskrivna här också. Låt oss bara. . . Jag tycker om det här, det här i Jesaja. Låt oss gå tillbaka hit till Jesaja, 13:e kapitlet i Jesaja. Jag tycker om. . .

325 Jesaja är den kompletta Bibeln i sig själv, vet Ni. Visste Ni det? Ser Ni, Jesaja börjar med skapelsen, mitt i Boken kommer han med Johannes och i slutet kommer han med Tusenårsriket. Och det finns sextiosex Böcker i Bibeln och sextiosex kapitel i Jesaja. Det är den fullständiga uppslagsboken i sig själv.

326 Lägg märke till det! 13:e kapitlet nu i — i Jesaja. Låt oss börja här med 6:e versen!

Skrik ni, för HERRENS dag är nära, den ska komma som en ödeläggelse från den Allsmäktige.

327 Ge akt på, då det här Sjätte Inseglet öppnar sig här nu! Ända här bak, sjuhundratretton år innan Kristus kom, och Han har

funnits tvåtusén år, det skulle bli omkring sju- . . . För omkring tvåtusénsjuhundra år sedan. Jesaja såg det här Inseglet hänga där. All right.

Därför ska alla händer vara maktlösa, och varenda människas hjärta ska smälta,

328 Vad sa Jesus? ”Och för att ondskan ska överflöda, ska mångas kärlek kallna då.” ”Och människornas hjärtan ska stanna av fruktan, då havet ryter.” Ser Ni, människornas hjärtan kommer att stanna.

Och de ska vara rädda, sorgens kval ska ta dem fatt, de ska plågas liksom en kvinna, som föder barn, de ska häpna, den ene över den andre, deras ansikten ska vara som skam.

329 Lagg märke till det här, å, ”deras ansikten, en skam”. Vi måste komma fram till det där, en minut bara. Jag kommer att hålla kvar det där, ser Ni.

Se, HERRENS dag kommer, grym med både vrede och våldsamt ilska, för att ödelägga landet, och han ska förgöra dess syndare ur det.

330 ”Landet”, det är alltsammans av det, ser Ni. Lagg märke till det!

För himlens stjärnor och deras constellationer ska inte ge sitt ljus, solen ska förmörkas, då den går upp, och månen ska inte låta sitt ljus lysa.

Och jag ska straffa världen för deras ondska och ondskan och deras ondskas elakhet, och jag ska få arro- . . .

331 Jag — jag vet inte hur det stavas, arro- . . . [Församlingen säger: ”Arrogans.” — Utg.] Jag kan inte säga det, ser Ni.

. . . hos de stolta att upphöra och ska göra slut på de förskräckliga — förskräckliga högmöden.

332 Ser Ni, där, precis exakt, såg Jesaja samma sak, som Jesus talade om. Som det Sjunde Inseglet uppenbarar. Då Han renar landet med vedermöda, det är Vedermödans period, det här Sjätte Inseglet. Ja, han var profet, och Guds Ord kungjordes för honom. Det var för tvåtusénsjuhundra år sedan.

333 Sant! Jag vill bara säga det här. Hela världen, liksom Jesaja här: ”liksom en kvinna, som föder barn”, hela skapelsen våndas. Vad är all den här jämmern och våndan fråga om? Liksom en — en — en kvinna, som ska bli mor, jorden själv, naturen.

334 Å, den här staden här, låt oss ta vår egen stad! Då ölhak och prostitution och smuts och slödder, liksom i vilken annan stad som helst!

335 Å, jag tror, att Gud skulle ha det bättre, om Han såg på den liksom Han hade den för tusen år sedan. Då Ohio rann

ner, de hade inga bakvatten och översvämningar. De hade ingen synd i dalen. Buffeln strövade igenom här, och — och den gamle Cherokeeen jagade den och fick ett anständigt liv. Det fanns inga bekymmer alls.

³³⁶ Men människan kom in, det är där synden kommer in. Då människan började föröka sig på jordens yta, då satte synden och våldet in. Det är riktigt, alltid människan. Å, jag tycker, att det är en skam!

³³⁷ Jag stod här om dagen i mitt hemland där nu, i Arizona. Och jag — jag läste, då jag var barn, om Geronimo och — och Cochise och de där gamla apacherna. För jag predikade för dem där uppe. Fina människor! Och några av de finaste människor man vill möta är de där apache-indianerna.

³³⁸ Och så for jag över dit till Tombstone, där de har alla de gamla relikerna osv. från kriget. Och jag tittade på. . . De har alltid, som Ni vet, de har alltid klassat Geronimo som — som en överlöpare. För mig var han en rödblodig amerikan. Absolut! Han stred bara för sina rättigheter, liksom vem som helst skulle göra. Han ville inte ha den där föreningen i sitt land. Och titta, vad det är nu! Som förvandlar hans barn, hans döttrar till prostituerade och allting annat. Och vita män kom in där. Den vite mannen är en kanalje.

³³⁹ Indianen var konservativ. Han var — han var — han var naturvårdare. Han ville gå ut och döda en buffel, hela stammen åt upp allting, som fanns kvar av den. De använde huden till kläder och tält och allting annat. Och den vite mannen kommer för att skjuta till måls på den. Å, det är en sådan skam!

³⁴⁰ Jag läste en artikel i tidningen, där i Afrika, den där stora platsen, som är så full av vilt! De har de här männen, Arthur Godfrey och dem, som far dit bort och skjuter de där elefanterna osv. ifrån helikoptrar osv. så där. En bild av en gammal elefanthona, som försökte dö, och tårarna liksom rann nerför hennes ansikte. Och två stora hanar försökte hålla henne uppe för att bevara. . . Å, det är synd. Det där är inte sport.

³⁴¹ Då jag står ute på fältet där borta, och där jag jagar osv. och ser hur de vita jägarna kommer dit ut och skjuter de där rådjuren och skär ut en bakre fjärdedel av det. Och ibland dödar de åtta eller tio små hindar och låter dem ligga där. Och kiden springer omkring och försöker finna sin mamma. Och så menar man, att det där är sportmannaskap! Det är rent mord i min bok.

³⁴² Jag hoppas att Kanada aldrig får några vägar i sig, så länge som jag lever, så att de där avfälliga amerikanerna hålls ute därifrån. Det är riktigt. Det är den sämsta sport, jag någonsin har sett i mitt liv.

³⁴³ Inte alla av dem, nu. Det finns några rejäla äkta män, men det är en på tusen, som man kan finna.

344 Skjuter vad som helst, som de kan se, på vilket sätt de vill. Det är riktigt. Det är en mördare. Det är riktigt. Han är hjärtlös. Och han skjuter under olovlig tid.

345 Nåväl, där uppe i Alaska där var jag där uppe tillsammans med en av de där guiderna. Han sa: "Jag fick nys om . . . Jag skulle gå dit ut nu och finna hela hjordar av de där stora kanadahjortarna, rättare sagt . . . Inte kanadahjort, utan älgen, som ligger där med femtio kalibers maskingevärskulor genom sina horn, där de där amerikanska piloterna där ute i Alaska sköt med maskingevär från det där planet, en hjord med älgar." Det där är rent mord.

346 De visste, att när de dödade buffeln, kunde de få tag på indianen. Han skulle svälta ihjäl. Det var orsaken till, att Cochise måste ge sig. Hans, alla hans furstar och hela resten av dem, hans barn, och alla hans anhöriga höll på att svälta ihjäl. De for dit ut med stora, stora laster av dem, Buffalo Bill och de där slättborna, de sköt bort alla de där bufflarna, fyrtio, femtio på eftermiddagen. De visste, att då de blev kvitt dem, blev de kvitt indianen. Och oj, oj! En fläck på flaggan, sättet de behandlade de där indianerna! Var så goda!

347 Men kom ihåg, att Bibeln säger: "Tiden är inne, att Gud ska förgöra dem, som förstör jorden." Och hela världen!

348 Titta på de där dalarna! Jag stod där uppe här om dagen och tittade ner på dalen vid Phoenix. Gick upp på South Mountain, hustrun och jag satt där uppe och tittade ner på Phoenix. Och jag sa: "Är inte det där hemskt!"

Hon sa: "Vad menar Du?"

349 Jag sa: "Synden. Och hur mycket äktenskapsbrott och drickande och svärjande och missbruk av Herrens Namn i den där dalen där, med omkring hundrafyrtio, femtiotusen människor, eller kanske tvåhundra tusen människor i den där dalen!"

350 Jag sa: "För femhundra år sedan, eller tusen, fanns det ingenting annat än kaktus, mesquitotråd och de gamla prärievargarna, som sprang upp- och nedför sandstranden där, vågorna." Och jag sa: "Det var så, Gud gjorde det."

351 Men människan kom in. Vad gjorde hon? Hon dränkte in jorden med smuts. Gatorna är fulla av galla. Avloppen . . . Och floderna är förorenade med – med smuts. De kunde inte . . . Å, det är bäst, att man inte dricker en klunk av en del av det där vattnet, man kunde få vad som helst. Förstår Ni? Titta på det! Inte bara här utan över hela världen, det är förorenat!

352 Och världen, naturen, (Gud, ha barmhärtighet!) hela världen är i – i födslovåndor. Världen försöker, hon "håller på att föda" sa Jesaja. Vad är det fråga om? Hon är i . . . Försöker föda fram en ny värld till Tusenårsriket, där alla de . . .? . . . Försöker föda en

ny värld åt ett nytt folk, som inte kommer att synda och förorena henne. Det är riktigt. Hon håller på att föda. Det är orsaken . . . Vi håller på att föda, Kristus, för att frambringa Bruden. Allting sliter och stönar. Ser Ni, det är någonting, som håller på att ske.

³⁵³ Och den här Sjätte Plågan låter henne gå. Broder, jordbävningen bryter fram, och stjärnorna skakar, det där vulkaniska kommer fram, och jorden förnyar sig. Ny lava bryter fram från jordens centrum. Och hon kommer att falla sönder runt omkring överallt, då hon susar fram där ute.

³⁵⁴ Och jag ska säga Er, en morgon då Jesus och Hans Brud kommer tillbaka till jorden, kommer det att vara ett Guds paradiset där. Så att, oj, oj, de där gamla krigarna från fältslaget vandrar ner igenom där tillsammans med sina vänner och sina kära. En änglahärs hymner kommer att fylla luften. "Å, det var väl gjort, min gode och trofaste tjänare. Gå in i Herrens glädje, som har blivit beredd åt Dig, liksom Du skulle ha haft det fordom, innan Eva satte bollen i rullning i synd." Amen! Huitt! Ja.

³⁵⁵ Sjätte Inseglet kommer att göra någonting. Jajamensan. Hela världen jämrar sig verkligen och har smärtor för Tusenårsrikets tidsålder!

³⁵⁶ Den, nu, som nu är så indränkt med smuts! Det där predikade jag här för inte så länge sedan, tror jag, predikade i tabernaklet, *Världen faller sönder*. Det är exakt så. Titta, vad som faller sönder i världen! Titta, allting av det faller. Förvisso gör det det. Det — det måste falla sönder. Jajamensan.

³⁵⁷ Titta på dess stomme! Låt mig visa Er orsaken till, att världen måste göra det! Den här världens stomme, järnet och mässingen och den här jordens material har dragits ut ur den, dess skelett, till krig och industri, så att den nästan är färdig att . . . Ja, vi hade aldrig något jordskalv tills här om dagen här borta i den här delen av landet, bara här om dagen, ser Ni, St. Louis och ner igenom där. Hon håller på att bli så tunn. De har dragit ut allting ur den. Förstår Ni?

³⁵⁸ Dess politik är så förorenad, att det knappast finns någon ärlig ibland dem, ser Ni, dess system. Dess moral är så låg, att det bara inte har någon. Det är alltsammans. Förstår Ni? Visst. Dess religion är kräftsjuk. Jajamensan.

³⁵⁹ Tiden är inne för det Sjätte Inseglet att öppnas ganska snart. Och då hon gör det, oj, oj, slutar det! Bruden har redan farit bort, hon har redan . . . Drottningen har redan farit för att inta Sin plats. Hon har gift Sig nu med Kungen, då det här pågår. Och Israels kvarleva är besegrad och redo att gå, och då släpper naturen taget. Å, vilken tid!

³⁶⁰ Lagg märke till den sista versen om då Sjätte Inseglet öppnas! De där, som hade skrattat åt Ordets predikan, den levande Gudens bekräftade Ord, då de där profeterna hade stått

där och utfört kraftgärningar, stängt av solen och allting annat, och genom hela tidsåldern. Ser Ni, ”De ropade åt klipporna och bergen att gömma dem”, ser Ni, att gömma dem för Ordet, som de hade skrattat åt, för de såg Honom komma. ”Göm oss för Lammets vrede!” Han är Ordet. Förstår Ni? De hade skrattat åt Ordet. Och här var Ordet förkroppsligat. Och de hade haft roligt åt Det, skrattat åt dem, haft roligt åt dem. Och det förkroppsligade Ordet hade kommit fram!

³⁶¹ Varför omvände de sig inte? De kunde inte. Det var för sent, då. Så de visste det, straffet. De hör Det. De hade suttit i möten som det här och kände till Det. Och de visste, att de saker, som de här profeterna hade förutsagt, stirrade dem rakt i ansiktet, de saker, som de hade förkastat. De hade avvisat barmhärtigheten för sista gången.

³⁶² Och då man avvisar barmhärtigheten, finns det ingenting kvar annat än domen. Då man avvisar barmhärtigheten, tänk bara på det!

³⁶³ Och där var de. De hade ingen plats att gå till, ingen tillflyktsort. Och Bibeln säger här: ”De ropade att. . . Ropade till klipporna och bergen, att: ’Fall på oss och göm oss för — för ansiktet på. . . Och Lammets vrede.’” De försökte omvända sig, men Lammet hade kommit för att göra anspråk på de Sina, ser Ni. Och de ropade till klipporna och berget. Bad, men bönerna kom för sent.

³⁶⁴ Min broder, syster, Guds godhet och barmhärtighet erbjudna åt människorna. Medan Israel var förblindade för detta, här i precis omkring tvåtusen år, för att ge oss en chans att omvända oss. Har Du avvisat den där barmhärtigheten? Har Du? Har Du förkastat Den?

³⁶⁵ Vem är Du i alla fall? Varifrån kom Du? Och vart är Du på väg? Du skulle inte kunna fråga doktorn, Du skulle inte kunna fråga någon i världen, och det finns ingen bok, Du skulle kunna läsa, som skulle kunna tala om för Dig, vem Du är, varifrån Du kom, och vart Du är på väg, utom den här Boken.

³⁶⁶ Nu vet Du, att om Du inte har Lammets Blod, som verkar i Ditt ställe, så ser Du, vart Du är på väg. Så om — om Gud gjorde det där för Dig, det minsta vi skulle kunna göra, skulle vara att ta emot det, som Han har gjort. Det var allt, Han bad oss att göra.

³⁶⁷ Och på grund av det här, om jag går något längre, kommer jag att vara tvungen att komma raka vägen in på den där Plågan, allt det där, mötet för imorgon kväll. Och nu kan jag inte göra det, kan inte gå längre. Jag har det märkt här, ett kryss, ”stanna här”, ser Ni. Så då måste jag vänta tills imorgon.

Låt oss nu böja våra huvuden bara ett ögonblick!

³⁶⁸ Om Du inte har, min käre vän, inte har — inte har tagit emot denna Guds kärlek, som jag har talat om! Om Du inte har det. . .

Lyssna noga till det här nu! Om Du inte har tagit emot Hans kärlek och barmhärtighet, kommer Du att vara tvungen att stå ut med Hans domar och vrede.

³⁶⁹ Nu är Du ikväll i samma situation som Adam och Eva var i Edens lustgård. Du har en rättighet. Du har en fri vilja. Du kan gå till Livets Träd, eller så kan Du ta domens plan. Men idag, medan Du är medveten, vid Dina sinnens fulla bruk, och Du är frisk nog att — att stå upp och ta emot det, varför gör Du inte det, om Du inte har gjort det?

³⁷⁰ Finns det sådana här inne, som inte ännu har gjort det? Om det är så, skulle Du bara vilja räcka upp Din hand? Säg: ”Be för mig, broder Branham! Jag vill göra det nu. Jag vill inte, att det här ska komma.” Kom nu ihåg, vänner . . . Gud välsigne Dig! Det är bra. Jag har . . .

³⁷¹ Det här är inte mina idéer om Det Här. Jag — jag . . . Det här är inte, vad jag har tänkt ut, det här är från mig alltsammans. Så hjälpe mig, Den Helige Ande vet det. Och vänta, Ni, om Herren vill imorgon kväll, så ska jag visa Er en hemlighet, som har varit igång hela tiden, just här i den här mötesserien. Jag tvivlar väldigt mycket på, om Ni någonsin har sett det eller inte, ser Ni, vad som — vad som ägde rum. Det har varit någonting, som har legat just här framför Er. Och jag har gett akt på det här varenda kväll, om det skulle komma upp till ytan, så att någon sa: ”Jag ser det.” Förstår Ni?

³⁷² Var snäll och avvisa Det inte, ber jag Er. Om Du inte är en kristen, om Du — om Du inte är under Blodet, om Du inte är född på nytt, fylld med Den Helige Ande.

³⁷³ Om Du aldrig offentligen har bekänt Jesus Kristus genom att bli döpt i Hans Namn, för att vittna om Hans död, begravning och uppståndelse, som Du har tagit emot, så är vattnet redo. De väntar. Dopdräkter tillhandahålls här inne, och allting är färdigt.

³⁷⁴ Kristus står färdig med utsträckta armar för att ta emot Dig. Om en timme från nu kanske den där barmhärtigheten inte erbjuds åt Dig. Du kanske avvisar den för sista gången, den kommer aldrig att röra Ditt hjärta igen. Medan Du kan, medan Du kan, varför gör Du det inte? Nu medan . . .

³⁷⁵ Jag vet, att det vanliga, brukliga sättet är att ta fram människorna till altaret. Vi gör det, och det är fullkomligt all right. Den här gången är vi så fullt av folk här inne, ända runt altaret, så jag skulle inte kunna göra det.

³⁷⁶ Men jag skulle vilja säga detta. På apostlarnas tid säger de: ”Så många, som trodde, blev döpta.” Förstår Ni? Bara om Du verkligen kan djupt i Ditt hjärta! Här är allt, det är. Det är inte — det är inte sinnesrörelse, fast sinnesrörelse följer med det. Precis liksom jag sa, rökning och dryckenskap är inte synd, det är syndens egenskaper, det visar, att man inte tror. Förstår Ni?

Men då man i sanning tror i sitt hjärta, och man vet det på den grunden, där man sitter där, man tar emot det av hela sitt hjärta, så kommer någonting att ske just där. Det kommer att ske.

³⁷⁷ Sedan kan man stå som ett vittne om det, att någonting skedde. Sedan gå till vattnet, säga: "Jag vill visa församlingen, jag vill bevisa, jag vill få mitt vittnesbörd att stå fast, att jag ska ta plats tillsammans med Bruden. Jag står här nu för att bli döpt."

³⁷⁸ Jag vet, att det är många kvinnor i världen ikväll, fina kvinnor, men jag längtar förskräckligt efter att få se en enda. Det är en av dem, som är min hustru. Hon går hem tillsammans med mig. Hon var inte min hustru till att börja med. Men hur blev hon min hustru? Hon tog mitt namn.

³⁷⁹ Han kommer. Det finns en massa kvinnor, församlingar, i världen, men Han kommer för att hämta Sin Hustru. Hon kallas vid Hans Namn. "De, som är i Kristus, kommer Gud att ta med Sig." Hur kommer vi in i Den? "Genom en enda Ande döps vi alla in i en enda Kropp."

³⁸⁰ Nu medan vi ber, så be Du också! Inne eller ute, det är stora grupper av människor i rummen, utanför, som står runt omkring, ute på gatorna. Men nu, medan — medan Du är . . . Vi kan inte kalla fram Dig hit till altaret. Men Ditt hjärta, gör det till altaret! Och inne i Ditt hjärta säg: "Herre Jesus, jag tror på Det Här. Jag stod där ute i den här nattluften. Jag har hållit på att kvävas i det här lilla rummet. Jag sitter här inne ibland de här människorna. Jag — jag — jag — jag — jag vill inte vara . . . Jag kan inte missa, det har jag inte råd till."

³⁸¹ Allting, som jag sa till Er igår kväll, och hjälpe mig, Herren vet, att jag talar Sanning. "Jag ljuger inte.", som Paulus sa. Den där synen, eller vad det nu var, jag stod där, tittade på och hanterade de där människorna, som har gått vidare, precis lika verkligen som att jag står precis här. Missa det inte, min stackars broder eller syster, gör inte det! Jag vet, att Ni har hört predikan, Ni har hört *det här, det där*, och berättelser, allt det där. Men låt . . . Lyssna bara! För mig är det här . . . Jag vet, att det är Sanningen, ser Ni. Man bara . . . Jag — jag — jag kan inte göra det klarare, ser Ni. Missa det inte! Det är Ditt, alltsammans.

Låt oss nu be!

³⁸² Herre Jesus, här framför mig är en låda med näsdukar, som representerar de sjuka människorna. Då jag ber över dem och lägger händerna på dem, liksom Bibeln säger: "De tog från Paulus kropp näsdukar och förkläden, orena andar for ut ur människorna och stora tecken gjordes."

³⁸³ För de hade sett Paulus, så att de visste, att Guds Ande var i honom. De visste, att han var — han var en ovanlig man, det där, de saker som han talade om, om Ordet. Han gick och tog den hebreiska församlingens hebreiska ord och gjorde det levande

och placerade det i Kristus. De visste, att Gud var i mannen. Så såg de Gud utföra märkliga och mäktiga gärningar genom honom, förutsa saker, och det skedde på det viset, och de visste, att han var Guds tjänare.

³⁸⁴ Herre, jag ber, att Du ska hedra de här människorna för deras respekt för Ordet och hela dem för Jesu skull. Här ute i åhörarskaran, Herre, sitter det ett folk, precis liksom de var, som lyssnade till aposteln Petrus på Pingstdagen. Så han gick tillbaka i Ordet och fick Ordet! Och han sa: "Joel sa, att i den yttersta tiden ska de här sakerna äga rum. Och Det Här är det där." Och tretusen trodde på Det och blev döpta.

³⁸⁵ Och, Fader, idag står vi här genom Din nåd. Och det är inte för att — att det är ett speciellt folk, utan det är för att (precis liksom på lejonets eller oxens eller människans tid) det är örnens tid. Det är stundens smörjelse. Det är den tid, som vi lever i. Det är Den Helige Andes verk för den här särskilda tiden, för att bevisa att Jesus inte är död. De saker, som Han sa, att Han skulle göra precis innan Aftontidsljusen brann ut, och här har vi sett Honom göra det där, hela vägen fram på vägen. Vi såg Det komma ner i den vetenskapliga forskningen och fick Hans bild tagen, den mäktiga Eldstoden, som ledde Israels barn, som mötte Paulus på vägen.

³⁸⁶ Och vi vet, att samma Eldstod, som ledde Moses där nere i öknen, genom samma Eldstod skrev han åtskilliga av Bibelns Böcker, för han var smord med Ordet.

³⁸⁷ Denna samma Eldstod kom över Paulus på vägen till Damaskus, han skrev många av Bibelns Böcker, som kallas Guds Ord.

³⁸⁸ Och nu, Herre, ser vi denna samma Eldstod genom Ordets vittnesmåls bevis och genom vetenskaplig forskning, vi ser Den här uppenbara Herrens Ord.

³⁸⁹ Gud, låt människorna väckas upp kvickt, Herre, kvickt! Dessa, som har sina namn satta i Livets Bok, då Det Här blixtrar över deras stig, må de se! Liksom den lilla illa beryktade kvinnan vid brunnen den där dagen, hon kände igen det kvickt, och hon visste, att det var Skriften.

³⁹⁰ Och nu, Fader, ber jag, att alla som kommer att ta emot Dig i sina hjärtan den här gången, ska avgöra det för evigt, att de är färdiga med synden. att de ska stå upp och förbereda sig nu för offentlig bekännelse, för dop i Jesu Kristi Namn till deras synders förlåtelse, för att visa, att de tror, att Gud har förlåtit dem, och de tar på sig Namnet Jesus Kristus.

³⁹¹ Utgjut sedan, Fader, Den Helige Andes Olja över dem, så att de må sättas in i Herrens Guds tjänst, så att de må bli arbetare i denna sista, onda tid, för vi inser, att vi har bara en kort tid! Och Församlingen kan fara när som helst.

392 Lammet kan när som helst lämna helgedomen Där uppe, rättare sagt Offertronen, komma fram från Guds Tron, där offeret ligger, och då är det över. Det finns inte längre något hopp för världen, det är slut med henne. Då går hon in i jordbävningarnas krampaktiga förvirring, och — och stora skalv, liksom det var vid uppståndelsen. Och — och den — den . . .

393 Liksom Kristus uppstod ifrån graven, kommer samma sak att äga rum, då de heliga uppstår. Herre, det skulle kunna vara vilken minut som helst. Vi väntar på, att den glada dagen ska komma.

394 Ta Dina barn under Din arm nu, Fader! Dra Dina små lamm till Ditt bröst! Bevilja oss det! Och mata dem med Ordet, tills de är starka nog till tjänst! Vi överlämnar dem åt Dig nu, Herre. Besvara den här bönen!

395 Du sa, Fader, borta i Markus, det elfte kapitlet: ”Då Ni ber, står och ber, tro att Ni ska få det, som Ni ber om, så ska Ni få det.”

396 Och av hela mitt hjärta åt Honom, som har uppenbarat de här sakerna fram genom åren, och de här Inseglen här den här sista veckan, så tror jag på Dig, Herre, Gud, att det är den stunden, snart nu, snarare än vi faktiskt tror, för Din tillkommelse.

397 Var snäll och låt min bön bli besvarad! Och må vartenda kallat Guds barn, som är inom hörhåll här, eller som ljudbandet ska träffa, vid den tiden får . . . Jag gör anspråk på dem för Guds Rike, på den grunden att jag tror, att det här är Ordet, som håller på att uppenbaras. Låt Aftontidsljuset lysa, Fader! Jag överlämnar dem åt Dig i Jesu Namn. Amen.

398 Alla nu, innanför eller utanför, som tror och aldrig har avlagt Din — Din offentliga bekännelse, att Du är färdig med synden, och att Du vill ha Guds barmhärtighet, och att Du har tagit emot den i Jesus Kristus. Dopgraven . . . De kommer att vara redo att döpa vem som helst, som vill bli döpt, idag eller imorgon, just nu eller när som helst.

399 Tycker Ni om det Sjätte Inseglet? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Ser Ni, var Det är öppnat någonstans nu? [”Amen.”] Har Ni trott på Det? [”Amen.”]

400 Det står: ”Vem har trott på vår berättelse? Och för vem har Herrens arm blivit uppenbarad?” Förstår Ni? Tro på berättelsen, då uppenbaras Herrens arm. Armen, Guds Ord, uppenbaras.

401 Om Herren vill, nu, ska jag imorgon förmiddag göra mitt bästa för att besvara de där frågorna. Jag kommer troligen att använda resten av kvällen, och eller det mesta av den i bön över dem. Jag får ungefär från en till tre timmar varje natt. Jag kom aldrig i säng igår kväll, förrän jag gick på en, och klockan tre var jag i studium. Förstår Ni? Förstår Ni?

402 Jag kommer att få stå till svars för det här. Det är riktigt. Vi är alltför nära för vad som helst, vilken dumhet som helst eller att

ta mig vilken frihet som helst, eller att tro halvvägs. Jag måste få se det först. Och då, då jag ser det, måste det vara i Ordet också. Och så här långt har de genom Guds nåd varit fullkomliga. Jag har tagit det från hela vägen igenom, det vet Ni, och det har — det har smält samman helt.

403 Det måste vara SÅ SÄGER HERREN. För det är inte bara som Det sägs ifrån mig, då jag vet Det själv, utan Herrens Ord är SÅ SÄGER HERREN. Och här är Ordet, som tar det Han har gett åt mig och smälter samman Det och visar Er. Så Ni vet själva, att det är SÅ SÄGER HERREN. Förstår Ni?

404 Här är Ordet, som säger så. Och så uppenbarelsen, som Han ger mig, som är tvärt emot, vad någon av oss någonsin har tänkt, å, tvärt emot det som jag tänkte, för jag gick aldrig in i Det på det där sättet. Men nu finner vi, att det glider fullständigt samman. Och vad är Det? Det är SÅ SÄGER HERREN. Förstår Ni? Det är exakt. Det har varit ett ställe, som har hållits öppet där till den här stunden, och så kommer Herren och skjuter Det rakt in så där. Så, ser Ni, där är Det. Det, Det är — det är Herren. Å, jag älskar Honom! Jag älskar Honom av hela mitt hjärta.

405 Kom nu ihåg, att Du. . . Vi kunde inte komma till altaret. Åtskilliga höll sina händer uppe. Nu, ser Du, är det en individuell angelägenhet för Dig. Det är vadhelst Du vill göra. Förstår Du?

406 Stunden är så nära förestående, Du borde skynda på så fort Du kan, inte vara tvungen att bli dragen. Ser Du, bara trycka på, försöka att komma in: ”Herre, låt mig inte vara utanför! Låt mig inte vara utanför, Herre! Dörrarna håller på att stängas. Om jag bara kan få komma in!” Förstår Du?

407 Gud kommer att stänga dörren en dag. Han gjorde det på Noas tid, och de slog på dörren. [Broder Branham knackar på predikstolen åtskilliga gånger. — Utg.] Är det riktigt? [Församlingen säger: ”Amen.”]

408 Kom nu ihåg, att Bibeln säger, att: ”I den sjunde nattvåken.” Är det riktigt? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] En del somnade i den första nattvåken, andra, tredje, fjärde, femte, sjätte, sjunde. Men i den sjunde nattvåken kom det ut en kungörelse, ett rop: ”Brudgummen kommer! Gå ut och möt Honom!”

409 Den sovande jungfrun sa: ”Jaa, jag skulle nog vilja ha litet av den där Oljan nu.”

410 Bruden sa: ”Jag har bara tillräckligt åt mig själv, har bara tillräckligt. Om Du vill ha Den, så gå och be Dig igenom till Den!”

411 Ser Ni inte den sovande jungfrun nu? Titta på episkopalerna, presbyterianerna, lutheranerna och allting, som försöker! Och felet med det är, att istället för att försöka få Den Helige Ande, försöker de tala i tungor.

412 Och massor av dem talar i tungor och skäms för att komma till den här kyrkan för att få förbön, vill att jag ska komma hem till dem och be för dem. Kallar Ni det för Den Helige Ande? Det där är tungotal men inte Den Helige Ande. Förstår Ni?

413 Nu tror jag, att Den Helige Ande talar i tungor. Ni vet, att jag tror det, ser Ni. Men det finns en förfalskning av Det också. Jajamensan. Andens frukter är det, som bevisar, vad Det är. Trädets frukter bevisar, vilket slags träd, det är. Inte barken. Frukten!

414 Lägg nu märke till då, när hon kom, den — den där sista timmen! Och där, då de kom in, då gick de och sa: "Nåväl, jag tror, att jag har Den nu. Jag tror, att jag har Den. Ja, vi håller på att få Den."

415 Det — det — det är bäst, att jag inte säger det här, ser Ni, för det skulle kunna förorsaka förvirring. Då jag här om dagen sa om Bortryckelsen, hur Den skulle komma, jag — jag. . . Om Ni nu säger, att Ni — Ni vill ha det, så all right. [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Passa på! Passa på! All right, det är Er sak.

416 Ser Ni, då den sovande jungfrun, som trodde, att hon hade bett sig igenom, kom tillbaka, hade Bruden redan försvunnit. Den for, och hon visste det inte, liksom med en tjuv om natten. Då började de banka på dörrarna. Och vad hände? Vad ägde rum? De kastades in i Vedermodans period. Bibeln säger: "Där ska vara gråt och klagan och tandagnisslan." Är det riktigt?

417 När det ska bli, broder, syster, vet jag inte. Men jag — jag, jag, det kanske bara är jag här nu, ser Ni. Det här, det här är vad. . . Det här är min tanke. Förstår Ni? Jag — jag — jag tror, att det är så nära, att jag — jag är. . . Varenda dag vill jag — jag. . . Jag försöker bara att vandra så försiktigt, som jag kan. Förstår Ni? Och nu då, Ni vet, då. . .

418 Någonting hände idag, och jag såg någonting komma upp. Jag — jag bara. . . Jag kunde inte få luft längre, ser Ni. Där stod Han där, det där lilla Ljuset stod just där. Och här var Det. Jag vet, att det är Sanningen.

419 Jag tänkte: "Å, Gud, jag skulle inte kunna säga det där. Jag — jag kan inte säga det där. Det kan jag inte." Jag bara gick ut ur rummet, gick ut, vandrade fram och tillbaka. Broder, jag tänkte: "Oj! Vad kan jag göra? Å!" Förstår Ni? Och jag — jag måste fara och fiska eller någonting, annars. . . Gosse, Du skulle. . . Du. . . Jag kan inte tala om det för Er. Förstår Ni?

420 Så vi har det härligt. Eller hur? Pris ske Gud! Amen! Förstår Ni? Vi är i en — vi är i en oerhörd tid, ser Ni, för mitt hjärta flödar över av lycka och glädje.

421 Men då jag tänker på den här världen och de tusenden, som jag vet är förlorade, under en svart skugga, hmm, då blöder ens hjärta bara. "Vad kan man göra? Vad kan man göra?" Man

känner bara Den Helige Ande ropa i ens hjärta. Liksom det måste ha varit för vår Herre, då Han såg ut över Jerusalem, Hans eget folk, ser Ni, och sa: "Jerusalem, Jerusalem, hur ofta har jag inte velat övertäcka Er, liksom en höna skulle göra med sina ungar, men Ni ville inte." Man känner bara Den Helige Ande säga: "Hur ofta har jag inte velat samla Er, ser Ni, men Ni ville inte." Förstår Ni?

422 Vi är, vi är just här vid någonting, vänner. Vad det än är, vet Gud det. Ingen, ingen vet, när det kommer att ske. Det är en hemlighet. Ingen vet, när det kommer att ske.

423 Men Jesus sa till oss: "Då Ni ser de här sakerna, alla de här sakerna." Precis liksom det jag gick till och jämförde det med det Sjätte Inseglet, med det Han sa i Matteus 24. Kom nu ihåg, vad Han sa! "Då Ni ser de här sakerna komma, börja gå i uppfyllelse, då är tiden snart inne." Ge akt på den nästkommande versen, den 30:e — de 30:e och 31:a verserna och då man gick vidare 32:a, 33:e verserna!

424 Han sa: "Och Han ska sända ut Sina änglar till himlarnas fyra hörn, till de fyra vindarna, för att samla ihop Sina Utvalda." Är det riktigt?

Han sa: "Lär Er nu en . . ."

425 Kom nu ihåg, att Han stannade just där! Han fortsatte aldrig efter det där Sjätte Inseglet. Han sa aldrig någonting om det Sjunde. Han sa det Första, Andra, Tredje, Fjärde, Femte och Sjätte. Men Han stannade där, nämnde aldrig någonting om Det.

426 Ge akt på nästa sak, Han sa: "Lär nu av en liknelse!" Förstår Ni? Så börjar Han med liknelsen. Han sa: "De här sakerna kommer att vara."

427 Han besvarar de där tre frågorna. "Hur kommer det att bli . . . De här tecknen? Och vad kommer tecknet på Din Tillkommelse att vara? Vad kommer tecknet på världens ände att vara?"

428 Och det Sjätte där var världens ände. Och ljudet av den sjunde ängeln . . . "Räckte upp händerna och svor vid Honom, som lever för alltid och alltid, att ingen tid mer ska vara." Jorden föder en ny en. Det är över.

429 Och här är vi, just här vid dörren. Å, jag darrar. "Och vad måste jag göra, Herre? Vad — vad mer kan jag göra?" Förstår Ni? Och så, tänk bara på att få se den där platsen och de där kära människorna! Jag stod där och tittade på mig själv. Och jag tänkte: "Å, Gud, å, de — de kan inte gå miste om det här! Jag — jag — jag borde knuffa på dem. Jag borde bara sträcka mig ner i åhörarskaran och få tag i dem och knuffa på." Man kan ju inte göra det. Man . . .

430 ”Och ingen människa kan komma, med mindre min Fader drar henne.” Men här är litet tröst, vi har: ”Alla, som Fadern har gett mig, kommer att komma.”

431 Men resten av dem med de där organisationerna, de som är beroende av dem så där, ser Ni. ”Och han förförde alla, som levde på, bodde på jorden, vilkas namn inte var skrivna i Lammets Livsbok, Hans som slaktades redan då världens grund lades.” Oj, oj! Så, ser Ni, det är en sorglig sak.

432 Det enda, man kan göra, är att bara — bara — bara stå fast vid Ordet. Ge akt på precis vad Han säger, att man ska göra, och så göra det. Förstår Ni? Vad Han än säger, att man ska göra, göra det.

433 Och man tittar dit ut och säger: ”Oj, oj! De gör så här, sedan . . . Å!” Det är bara . . .

434 Ni inser inte, vilken stress! Nu vill jag säga det här. Jag antar, att banden är avstängda. En massa människor säger: ”Broder Branham, med en verksamhet av den där typen . . .” (Jag måste se upp, för folk tar bara de där banden och försöker bara plocka sönder dem, som Ni vet.) Så då de säger: ”Broder Branham, vi önskar, att vi hade en verksamhet.”, vet man inte, vad man säger. Ni, ärligt sagt vet Ni inte, vad, som följer med den, broder, syster. Oj, oj! Och ansvaret, då man har folk, som hänger fast vid det, man säger! Kom ihåg, om man säger fel åt dem, kommer Gud att utkräva deras blod av ens händer. Så tänk på det, Ni! Det är en fruktansvärd sak.

435 Så var älskliga! Älska Jesus av hela Ert hjärta! Bara föl- . . . Var enkel! Försök — försök aldrig att räkna ut någonting! Var bara enkel inför Gud! För ju mer man försöker räkna ut det, ju längre bort från Honom kommer man. Förstår Ni? Tro Honom bara helt enkelt!

Man säger: ”Nåväl, nu, när ska Han komma?”

436 Om Han kommer idag, all right. Om Han kommer om tjugo år ifrån nu, är det fortfarande all right. Jag kommer att gå just den väg, som jag går nu och följa Honom. ”Herre, om Du kan använda mig någonstans, så är jag här, Herre.” Om det är hundra år ifrån idag, om mina barnbarnsbarns barnbarnsbarn fortfarande lever för att se det komma, så låt . . . ”Herre, jag vet inte, när det kommer att vara, men låt mig bara vandra rätt idag, bara tillsammans med Dig!” Förstår Ni? Jag — jag vill . . . För jag — jag kommer att uppstå på den dagen, precis liksom om jag tog en liten tupplur någonstans.

437 Att få komma ner dit, till det där härliga palatset där borta, det där Gudsriket där, där alla de gamla kommer att vara unga, där de vita mantlarna redan är på! Männen och kvinnorna har förvandlats till en skönhet, ett riktigt konstverk av en — av en — en ståtlig man och en — en älsklig kvinna! Som står där i en ung kvinnas och en ung mans hela skönhet och gestalt, står där! Och

aldrig kan bli gammal, aldrig kan bli syndig, aldrig kan vara svartsjuk eller hätsk eller någonting! Oj, oj!

438 Jag tror, att banden är avstängda nu. Och jag — jag har bara tre eller fyra minuter. Jag vill tala med Er. Är det all right? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Nu är det här bara personligt, ser Ni. För imorgon, jag — jag . . . Det kommer att vara så oerhört! Jag tror, att det är bäst, att jag säger det nu, ser Ni, det jag tänker säga. Jag . . . Det här är bara för oss nu. Jag skulle just . . .

439 Ni vet, jag — jag har en hustru, som jag älskar, och det är Meda. Och jag — jag skulle inte ens ha gift mig med henne, på grund av min kärlek till min första hustru. Och hur mån jag än var om henne, skulle jag — skulle jag inte ha gift mig med henne, om det inte hade varit så, att Gud sa till mig att göra det. Och Ni känner till berättelsen om det, hur hon började be, och hur jag gjorde. Och så sa Han till mig exakt, vad jag skulle göra, och: "Gå och gift Dig med henne!", och den exakta tiden, jag skulle göra det. Hon är en älsklig kvinna. Och hon ber för mig ikväll. Och så är klockan åtta hemma nu, hon ber troligen nu.

440 Lägg nu märke till det! En dag sa hon till mig, hon sa: "Bill!", hon sa: "Jag vill bara fråga Dig en sak om Himmelen."

Jag sa: "All right, Meda, vad är det?"

Hon sa: "Du vet, att jag älskar Dig."

441 Och jag sa: "Ja." Det var strax efter att det där hände här uppe.

Hon sa: "Du vet, att Hope älskade Dig också."

Jag sa: "Ja."

442 Och hon sa: "Nu", sa hon, "tror jag inte, att jag skulle vara svartsjuk", sa hon, "men det var Hope." Och hon sa: "Då vi nu kommer till Himmelen . . . Och Du sa, att Du hade sett henne där."

443 Jag sa: "Hon var där. Jag såg henne. Jag såg henne två gånger där." Hon är där. Hon väntar på, att jag ska komma. Det gör . . . Det gör Sharon också. Jag såg henne precis liksom jag ser på Dig. Jag såg henne där. Och jag sa . . .

444 Hon sa: "Nåväl, nu, då vi kommer dit bort", sa hon, "vilken kommer att vara Din hustru?"

445 Jag sa: "Ni båda två. Där kommer inte att vara någon, ser Du, ändå skulle Ni båda två vara det."

Hon sa: "Jag kan inte förstå det."

446 Jag sa: "Älskling, sätt Dig nu ner och låt mig förklara någonting för Dig!" Jag sa: "Nu vet jag, att Du älskar mig, och Du vet, hur jag älskar Dig, och med respekt och heder. Till exempel, nu, tänk om jag klädde upp mig, for ner till stan, och någon liten prostituerad, riktigt vacker, kom och slog sina armar om mig och

sa: 'Å, broder Branham, jag älskar Dig förvisso.', började lägga sina armar om mig och krama mig. Vad skulle Du tycka?"

Hon sa: "Jag tror inte, att jag skulle tycka så bra om det."

⁴⁴⁷ Och jag sa: "Jag vill fråga Dig en sak. Vem älskar Du mest, om det skulle behöva bli en kraftmätning, mig eller Herren Jesus?" Det där är ju bara familjeprat, nu.

⁴⁴⁸ Och hon sa: "Herren Jesus." Hon sa: "Ja, Bill, så mycket som jag älskar Dig, men hellre än jag skulle avstå från Honom, skulle jag avstå från Dig."

⁴⁴⁹ Jag sa: "Tack, älskling! Jag är glad för att få höra Dig säga det nu." Jag sa: "Tänk nu, om samma lilla kvinna skulle komma fram till Jesus och kasta sina armar omkring Honom, säga: 'Jesus, jag älskar Dig!', vad skulle Du tycka om det?"

Hon sa: Jag skulle glädja mig åt det."

⁴⁵⁰ Ser Du, det ändrar sig från phileo till agapao. Ser Du, det är en högre Kärlek. Förstår Du? Och det finns ingenting sådant som man och hustru, som . . . Och att uppfostra barn. Det är förgånget alltsammans, kvinnligt och manligt kön. Körtlarna är allesammans . . . De är detsamma allesammans där. Förstår Du? Det finns inget av dem längre. Ser Du, det finns inga könskörtlar alls, inte alls. Förstår Du? Man är bara . . . Jajamensan. Tänk bara på Dig själv utan könskörtlar! Orsaken till att de sattes i oss är för att återbefolka jorden, ser Du. Men Där, där kommer det inte att finnas några Där. Där kommer det inte att vara varken manliga eller kvinnliga körtlar. Nej.

⁴⁵¹ Men Guds konstverks gestalt kommer att finnas där. Det är exakt riktigt. Men vi kommer att vara verkligt äkta. Inget — inget phileo alls, agapao alltsammans. Förstår Du? Därför skulle en hustru inte vara mer än bara något älskligt någonting, som är — som ens eget, och hon . . . Man tillhör varandra. Det finns ingenting sådant som en . . . Nej, nej, det finns inte ens . . . Ser Du, phileo-delen finns inte ens där alls. Ser Du, där kan det inte finnas någonting liknande svartsjuka, ingenting att vara svartsjuk på. Det finns ingenting sådant där. Man känner aldrig till någonting sådant som det. Förstår du? Och bara en älskling ung man och unga kvinnor, som ska leva.

Och då, efteråt, sa hon: "Jag förstår det nu, Bill."

Jag sa: "Ja."

⁴⁵² Jag vill tala om för Er en liten sak, som hände. Det här var en dröm. Jag sov. Och jag har aldrig talat om det här offentligt tidigare. Jag berättade det för ett par människor, men aldrig offentligt tidigare, som jag vet om.

⁴⁵³ Jag — jag drömde ungefär en månad efter det där, att jag en dag stod, och jag tittade på den stora tid, som . . . Inte domen, nu. Jag tror inte, att Församlingen någonsin kommer till, (Jag menar Bruden.), går till en dom. Utan jag var där, då kronorna

delades ut, ser Ni. Och den väldigt — väldigt stora Tronen stod *här* uppe. Och Jesus och den protokollförande Ängeln och allesammans stod där. Och där var liksom en trappa, som kom ner *den här* vägen, av vitt elfenben, som gick ner i en cirkel, utgjorde ett panorama *så här* och gick ut, så att hela den här stora folkmängden, som stod där ute, kunde se, vad som skedde.

454 Och jag stod där bak, långt bak på ena sidan. Och jag bara stod där, hade aldrig någon idé om att jag måste gå uppför den där trappan. Jag stod där. Jag såg. . .

455 Den protokollförande Ängeln ropade upp ett visst namn, och jag visste, kände igen det där namnet. Jag tittade, och långt där ute kom här brodern vandrande tillsammans med en syster, gick fram till en så där. Den protokollförande Ängeln stod där vid Kristi sida, (bara en dröm nu), och höll uppsikt. Och deras namn var däri, det fanns i Livets Bok. Han tittade ut över dem och sa: "Det var — det var väl gjort, min gode och trogne tjänare. Kom in nu!"

456 Jag såg mig tillbaka, vart de gick. Där var en ny värld och fröjderna. Och han sa: "Gå in i Herrens glädje, som har varit — som har varit till för Dig sedan världens grund lades." Förstår Ni? Och, å, jag tänkte. . . De gick igenom där och mötte varandra och bara fröjdade sig och vandrade över berg och en stor, stor plats.

457 Men jag tänkte: "Å, är inte det där underbart! Glory! Halleluja!" Bara hoppade upp och ner!

458 Sedan hörde jag ett annat namn ropas upp. Jag tänkte: "Å, honom känner jag, honom känner jag. Jag. . . Där går han, där." Såg honom så där.

"Gå in i Herrens glädje, min gode och. . ."

"Å", sa jag, "pris ske Gud! Pris ske Gud!"

Säg bara till exempel, liksom om de sa: "Orman Neville", ser Ni.

459 Och så sa jag: "Det där är gamle broder Neville. Där är han." Förstår Ni? Och här kommer han ut ur skaran och går upp.

460 Nu säger Han: "Gå in i Herrens glädje, som har varit förberedd för Dig redan innan världens grund lades! Gå in!" Och gamle broder Neville bara förvandlas och börjar bara gå tillbaka dit in och bara ropar och hojtar.

461 Gosse, jag bara ropade och sa: "Ära vare Gud!" Jag stod här borta för mig själv och hade det underbart, då jag såg mina bröder gå in.

462 Och en protokollförande Ängel stod där och sa: "William Branham."

463 Jag trodde aldrig, att jag skulle behöva gå dit. Så då blev jag rädd. Jag tänkte: "Oj, oj! Måste jag göra det där?" Så jag gick fram dit. Och precis varenda en klappade mig på — på. . .

[Broder Branham illustrerar genom att klappa sig själv många gånger. — Utg.] ”Hallå, broder Branham! Gud välsigne Dig, broder Branham!” Klappade mig där jag gick fram genom en stor, stor skara människor. Och de sträckte sig alla fram och klappade mig så där. [Broder Branham illustrerar genom att klappa sig själv många gånger.] ”Gud välsigne Dig, broder! Gud välsigne Dig, broder!”

464 Jag gick. Jag sa: ”Tack! Tack! Tack!” Liksom då man kommer ut ifrån ett möte eller någonting, Ni vet.

465 Och jag skulle bli tvungen att gå uppför den där stora, stora elfenbenstrappan. Jag började gå fram igenom dit. Och just som jag tog det första steget, stannade jag. Och jag tänkte . . . Jag såg på Hans ansikte. Jag tänkte: ”Jag vill få en bra titt på Honom så här.” Och jag stannade.

466 Jag hade mina händer *så här*. Jag kände någonting glida in i min arm *här*. Det var någon annans arm. Jag såg mig omkring, och där stod Hope, de där stora, svarta ögonen och det där mörka håret, som hängde nedför hennes rygg, med en vit mantel på sig och tittade upp på mig så där. Jag sa: ”Hope!”

467 Jag kände någonting träffa *den här* armen. Tittade mig omkring, och där var Meda, de där mörka ögonen tittade upp, och det där svarta håret hängde ner, en vit mantel på sig. Och jag sa: ”Meda!”

468 Och de tittade på varandra, vet Ni, så där. De var . . . Jag hade dem i mina armar, och här gick vi, gick Hem.

469 Jag vaknade. Å, jag vaknade. Och jag — jag kom upp och satte mig ner i en stol och grät, Ni vet. Jag tänkte: ”Å, Gud, jag hoppas, att det blir så där.” Båda förenade med mig i livet och födde barn osv. så där. Och här är vi, går in i den nya världen, oj, oj, där det är fullkomlighet och allting. Ingen, ingenting . . .

470 Å, det kommer att vara någonting underbart! Missa det inte! Missa det inte! Genom Guds nåd, gör allt, Du kan göra, så kommer det att vara Guds sak att ta hand om resten av det då.

Jag älskar Honom, Jag älskar Honom
För att Han älskade mig först
Och köpte min frälsning
På Golgatas . . .

471 Låt oss sjunga den igen av hela vårt hjärta! Lyft nu upp Era ögon till Gud!

Jag älskar Honom

472 [Broder Branham lämnar predikstolen och ber för en kvinna, medan församlingen sjunger *Jag älskar Honom* en gång till. — Utg.]

. . . älskar Honom
 För att Han älskade mig först
 Och köpte min frälsning
 På Golgatas träd.

⁴⁷³ All right, nu. Hon förväntades inte leva igenom mötet. Det är riktigt. Där är hon, med båda händerna uppe i luften och prisar Gud. Det är orsaken till, att jag dröjde här en lång stund och inte talade om för Er, vad jag gjorde. Jag talade om Meda och dem. Och det där gav jag akt på för att få se, vad. . . Jag märkte hela tiden det där Ljusets, som cirklade fram och tillbaka och gick och hängde över henne. Jag tänkte: ”Det där är det.” Å, är det inte underbart? [Församlingen fröjdar sig. — Utg.]

Jag älskar Honom, Jag älskar Honom
 För att Han älskade mig först
 Och köpte min frälsning
 På Golgatas träd.

⁴⁷⁴ Nu med våra hjärtan, [Broder Branham börjar nynna *Jag älskar Honom* — Utg.] tänk bara på Hans godhet och barmhärtighet!

. . . Jag älskar Honom (Amen!)
 . . . Han först älskade. . .

⁴⁷⁵ Ser Ni nu, hur mycket bättre det är? Amen! Så ska det vara. Nu . . .? . . . Gå och var frisk! Amen! Guds nåd har visat Sig för Dig för att göra Dig frisk. Amen.

. . . på Golgatas träd.

Å, ära vare Gud!

Jag älskar Honom, . . .

All right, Er pastor.

Jag . . .

⁴⁷⁶ [Någon säger: ”Broder Branham, börjar vi klockan halv tio imorgon?” — Utg.] Nio till nio och trettio. Klockan nio, ungefär. [Efter frukost? Klockan nio?] Ni börjar klockan nio. Jag kommer att börja nio och trettio.

SJÄTTE INSEGLET SWD63-0323
(The Sixth Seal)

SERIEN UPPENBARELSEN OM DE SJU INSEGLÉN

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på lördag kväll den 23 mars 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org